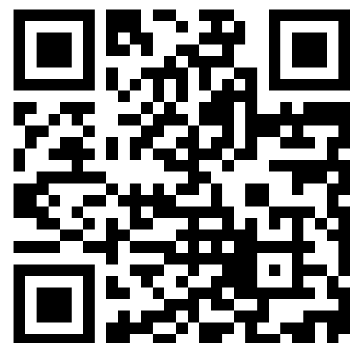

INRI
Weinrauch sc.

MISSAE DEFUNCTORUM,

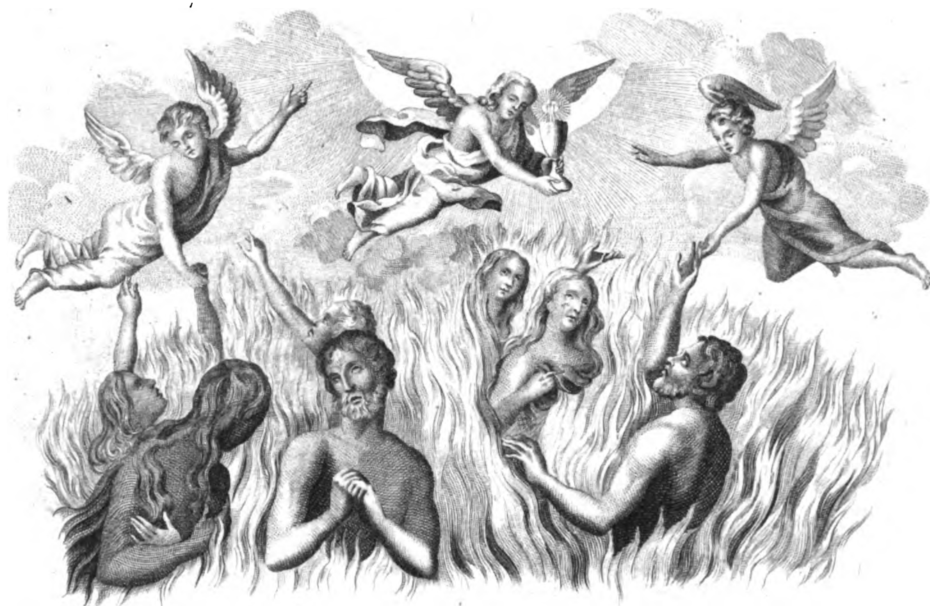
JUXTA

USUM ECCLESIAE ROMANAE,

CUM

ORDINE ET CANONE

EXTENSAE.

VIENNAE,

EX TYPOGRAPHIA MECHITARISTICA.

MDCCCXXVIII.

K. K. HOFBIBLIOTHEK

ORDO MISSAE
PRO DEFUNCTIS.

Sacerdos paratus cum ingreditur ad Altare, facta illi debita reverentia, signat se signo Crucis a fronte ad pectus, et clara voce dicit:

IN nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti, Amen.

Deinde junctis manibus ante pectus, incipit Antiphonam:

Introíbo ad Altáre Dei.

Ministri respondent: **Ad Deum qui lætíficat juventútem meam.**

Signat se dicens ℣. **Adjutórium nostrũ in nómine Dómini.**

℞. **Qui fecit cœlum et terram.**

Deinde junctis manibus profunde inclinatus facit Confessionem.

COnfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, et ópere: Percutit sibi pectus ter, dicens: **mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper Vírginem, beátũ Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrũ et Paulũ, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.**

Ministri respondent:

MIsereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

Sacerdos dicit, **Amen.** et erigit se.

Deinde Ministri repetunt Confessionem: et ubi a Sacerdote dicebatur, **vobis fratres, et vos fratres,** a Ministris dicitur, **tibi Pater, et te Pater.**

Postea Sacerdos junctis manibus facit Absolutionem, dicens:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℞. **Amen.**

Signat se signo Crucis, dicens:

INdulgéntiam, absolutiónem, et remissiónem peccatórum nostrórũ, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus ℞. **Amen.**

Et inclinatus prosequitur.

℣. **Deus tu convérsus vivificábis nos.**

℞. **Et plebs tua lætábitur in te.**

℣. **Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam.**

℞. **Et salutáre tuum da nobis.**

℣. **Dómine exáudi oratiónem meam.**

℞. **Et clamor meus ad te véniat.**

℣. **Dóminus vobíscum.**

℞. **Et cum spíritu tuo.**

Et extendens ac jungens manus, clara voce dicit, **Orémus.** et ascendens ad Altare, dicit secreto:

AUfer a nobis, quæsumus Dómine, iniquitátes nostras: ut ad Sancta Sanctórum puris mereámur méntibus introíre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde manibus junctis super Altare, inclinatus dicit:

ORámus te Dómine per mérita Sanctórum tuórum, Osculatur Altare in medio, **quorũ relíquiæ hic sunt, et ómnium Sanctórum: ut indulgére dignéris ómnia peccáta mea, Amen.**

Deinde celebrans manu dextera ex-

tensa faciens signum Crucis super librum, incipit Introitum: quo finito junctis manibus alternatim cum Ministris dicit:

KYrie eléison. Kyrie eléison. Kyrie eléison. Christe eléison. Christe eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Kyrie eléison. Kyrie eléison.

Deinde osculatur Altare in medio, et versus ad populum dicit ℣. Dóminus vobíscum ℟. Et cum spíritu tuo. Postea dicit: Orémus. et Orationes, unam aut plures, ut ordo Missæ postulat: sequitur Epistola, Graduale; Tractus cum Versu aut Sequentia, ut tempus postulat.

Deinde delato Missali ad cornu Euangelii, inclinatus in medio, junctis manibus dicit:

MUnda cor meum, ac lábia mea, omnípotens Deus, qui lábia Isaíæ Prophétæ cálculo mundásti igníto: ita me tua grata miseratióne dignáre mundáre, ut sanctum Euangéliũ tuum digne váleam nuntiáre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde conversus ad librum, junctis manibus dicit ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Et pronuntians, Sequéntia sancti Euangélii secúndum Joánnẽ: pollice dextræ manus signat librum in principio Euangelii, quod lecturus est; deinde se in fronte, ore, et pectore; et respondetur, Glória tibi Dómine: et legit Euangelium: quo finito, respondet Minister, Laus tibi Christe: et immediate osculatur Altare, et versus ad populum dicit ℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cũ spíritu tuo. Postea dicit Orémus, et Offertorium. Quo dicto, accipit Patenam cum Hostia, quam offerens, dicit:

SUscipe sancte Pater, omnípotens ætérne Deus, hanc immaculátam Hóstiam, quam ego indígnus fámulus tuus óffero tibi Deo meo vivo et vero, pro innumerabílibus peccátis, offensiónibus, et negligéntiis meis, et pro ómnibus circumstántibus, sed et pro ómnibus fidélibus Christiánis vivis atque defúnctis: ut mihi et illis profíciat ad salútem in vitam ætérnam. Amen.

Deinde faciens Crucem cum eadem Patena, deponit Hostiam super Corporale. Et mittens vinum in Calicem, et aquam non benedicens, dicit:

DEus, qui humánæ substántiæ dignitátem mirabíliter condidísti, et mirabílius reformásti: da nobis per hujus aquæ et vini mystérium, ejus divinitátis esse consórtes, qui humanitátis nostræ fieri dignátus est párticeps, Jesus Christus Fílius tuus Dóminus noster: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Postea accipit Calicẽ, et offert dicens

OFférimus tibi, Dómine, Cálicem salutáris, tuam deprecántes cleméntiam: ut in conspéctu Divínæ Majestátis tuæ, pro nostra et totíus mundi salúte cum odóre suavitátis ascéndat. Amen.

Deinde facit signum Crucis cum Calice, et illum ponit super Corporale, et Palla cooperit: tum junctis manibus super Altare, aliquantulũ inclinatus, dicit:

IN spíritu humilitátis, et in ánimo contríto suscipiámur a te Dómine: et sic fiat Sacrifícium nostrũ in conspéctu tuo hódie, ut pláceat tibi, Dómine Deus.

Erectus expandit manus, easque in altũ porrectas jungens, elevatis ad cœlum oculis, et statim demissis, dicit:

VEni Sanctificátor omnípotens ætérne Deus: Benedicit oblata, prosequendo, et béne✠dic hoc Sacrifícium tuo sancto nómini præparátum.

Deinde Sacerdos lavat manus, dicens:

LAvábo inter innocéntes manus meas: et circúmdabo altáre tuũ Dñe.

Ut áudiam vocem laudis: et enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis, Deus, ánimam meam: et cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes sunt: déxtera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in diŕecto: in ecclésiis benedícam te Dómine.

Non dicitur Glória Patri.

Deinde aliquantulum inclinatus in medio Altaris, junctis manibus super eo, dicit:

SUscipe, Sancta Trínitas, hanc oblatiónem, quam tibi offérimus ob memóriam Passiónis, Resurrectiónis, et Ascensiónis Jesu Christi Dñi nostri: et in honórem beátæ Maríæ semper Vírginis, et beáti Joánnis Baptístæ, et sanctórũ Apostolórum Petri et Pauli, et istórum, et ómnium Sanctórum: ut illis profíciat ad honórem, nobis autẽ ad salútem: et illi pro nobis intercédere dignéntur in cœlis, quorum memóriam ágimus in terris. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Postea osculatur Altare, et versus ad populum, extendens et jungens manus, voce paululum elevata dicit:

ORáte fratres: ut meum ac vestrum sacrifícium acceptábile fiat apud Deum Patrem omnipoténtem.

Minister, seu circumstantes respondent: alioquin ipsemet Sacerdos:

SUscípiat Dóminus sacrifícium de mánibus tuis (vel meis) ad laudẽ et glóriam nóminis sui, ad utilitátem quoque nostram, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Sacerdos submissa voce dicit: Amen.

Deinde manibus extensis absolute sine Orémus, subjungit Orationes secretas. Quibus finitis, cum pervenerit ad conclusionem, clara voce dicit: Per ómnia sæcula sæculórum. Cum Præfatione sequenti. Præfatio incipitur ambabus manibus positis hinc inde super Altare: quas aliquantulum elevat, cum dicit: Sursum corda. Jungit eas ante pectus, et caput inclinat, cũ dicit: Grátias agámus Dño Deo nostro. Deinde disjungit manus, et disjunctas tenet usque ad finem Præfationis: qua finita, iterum jungit eas, et inclinatus dicit: Sanctus. Et cum dicit: Benedíctus qui venit, signum Crucis sibi producit a fronte ad pectus.

PEr ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

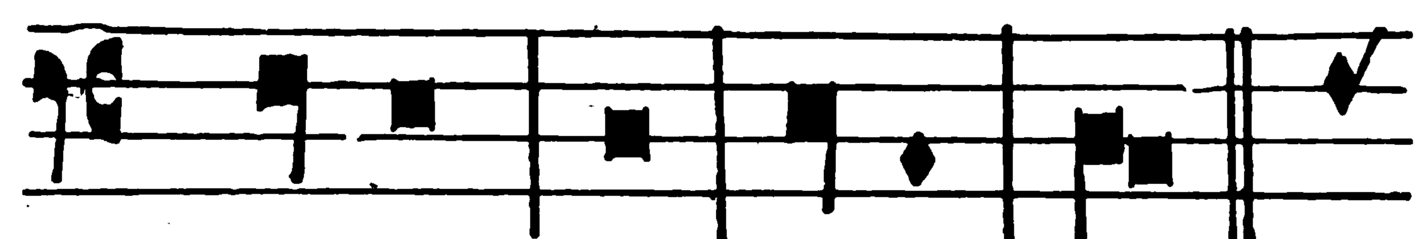
℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

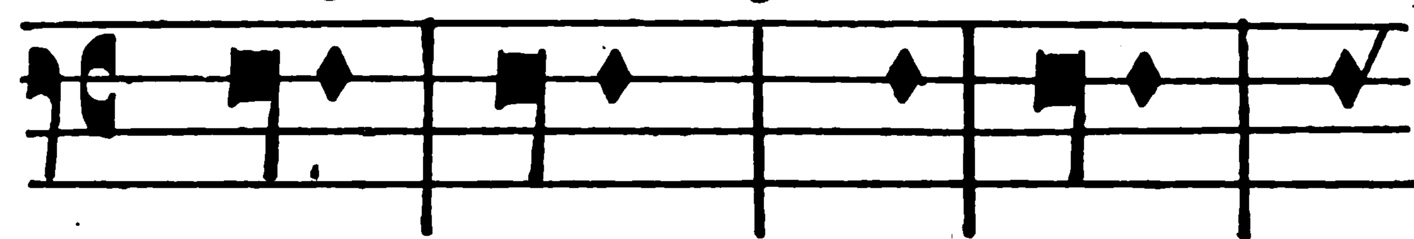
℣. Sursum corda.

℟. Habémus ad Dóminum.

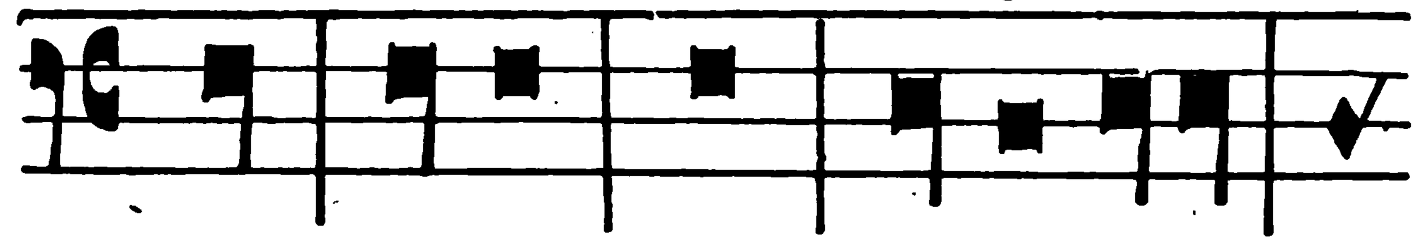
℣. Grátias agámus Dómino Deo nostro.

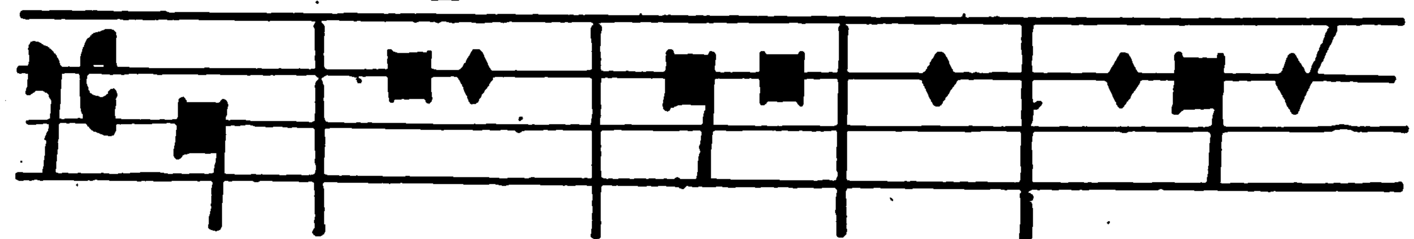
℟. Dignum et justum est.

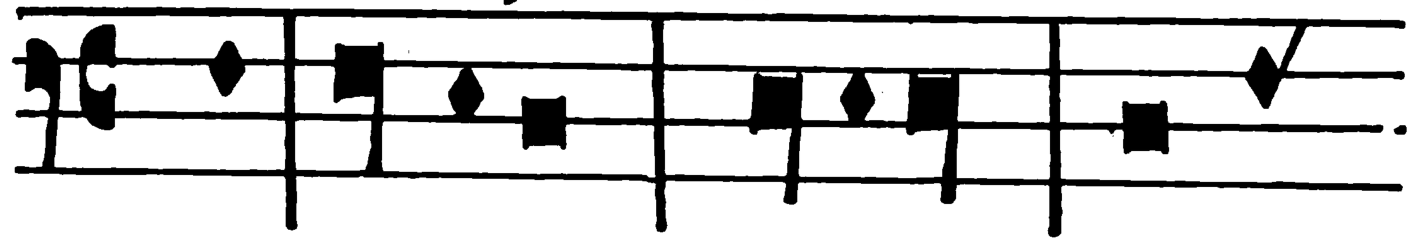
Vere dignum et justum

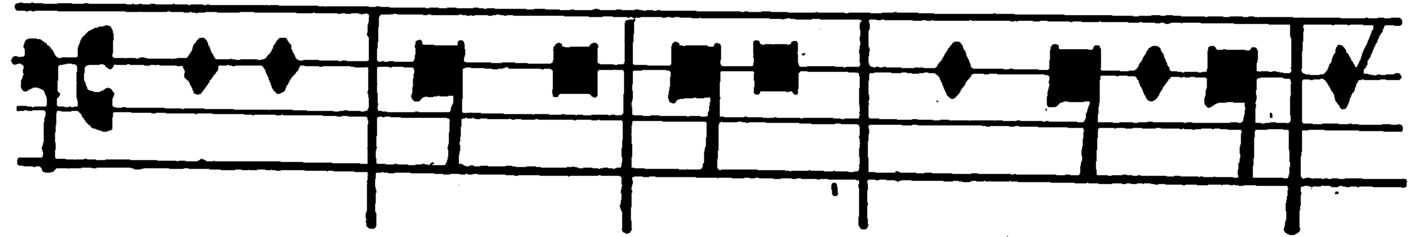
est, æquum et sa lu tá re,

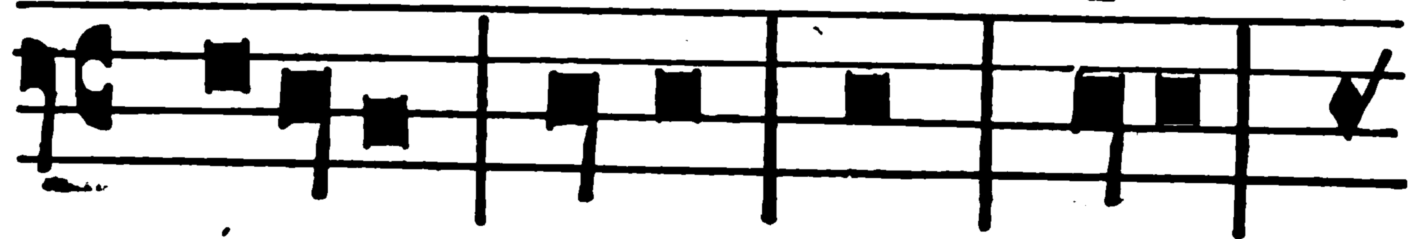
nos ti bi semper, et u bí-

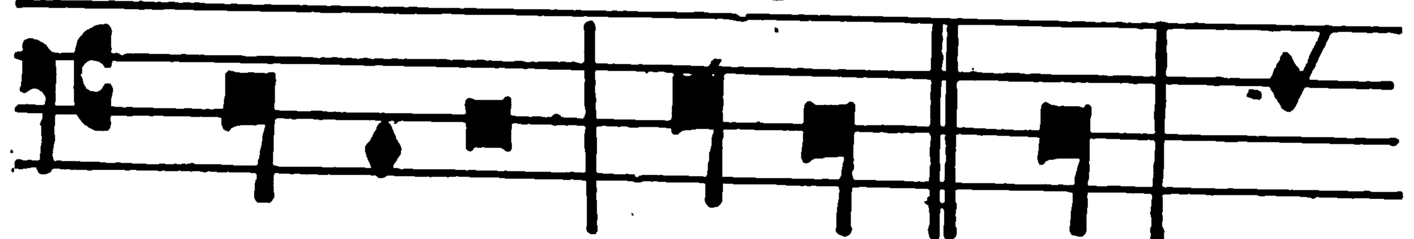
que grá ti as ágere, Dó-
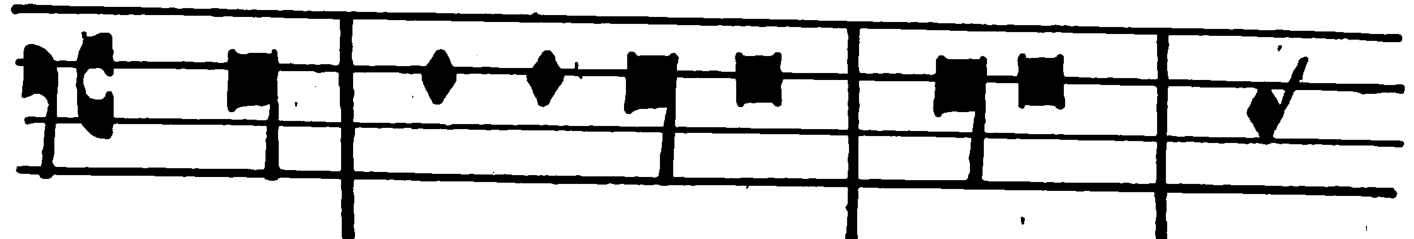

mine sancte, Pater omnípotens,

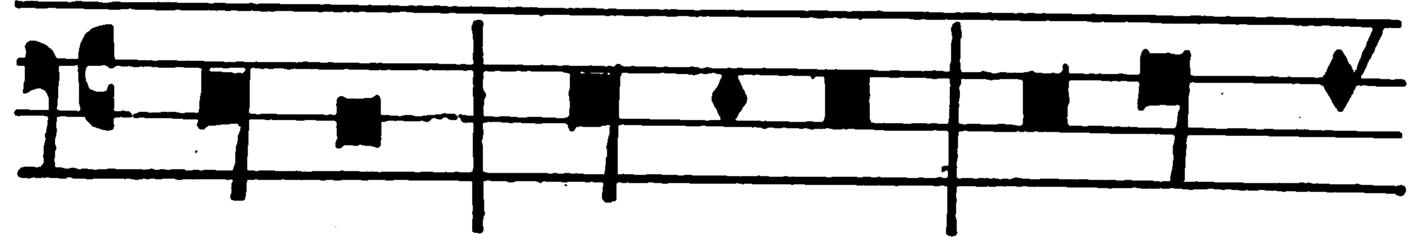
ætérne De us: per Christum

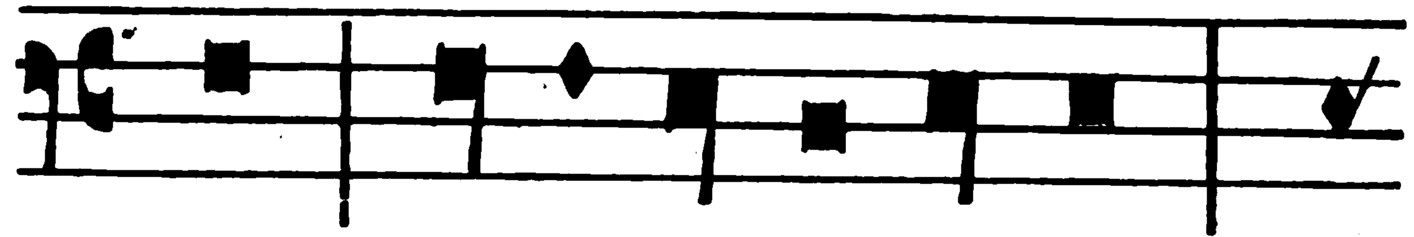
Dó mi num no strum. Per

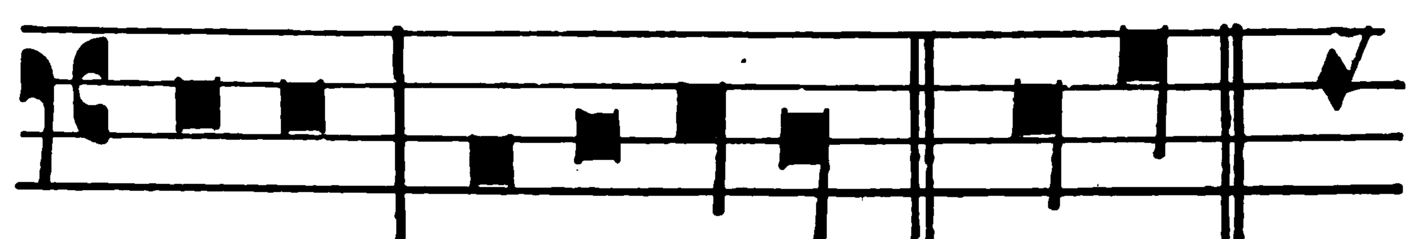
quem Ma je stá tem tu am

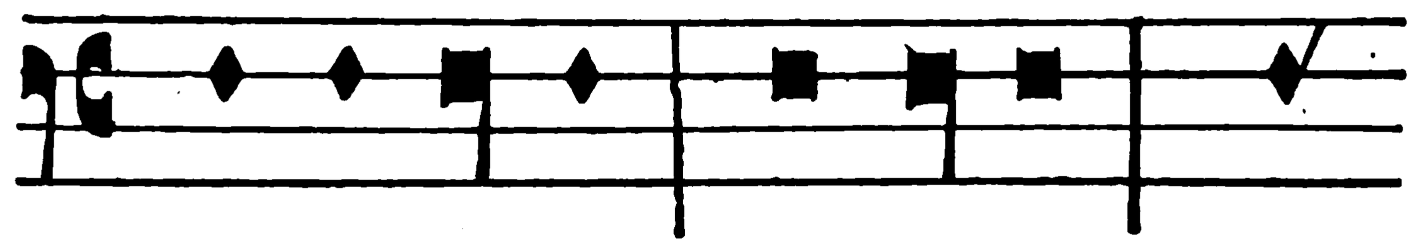
lau dant An ge li, a dó-

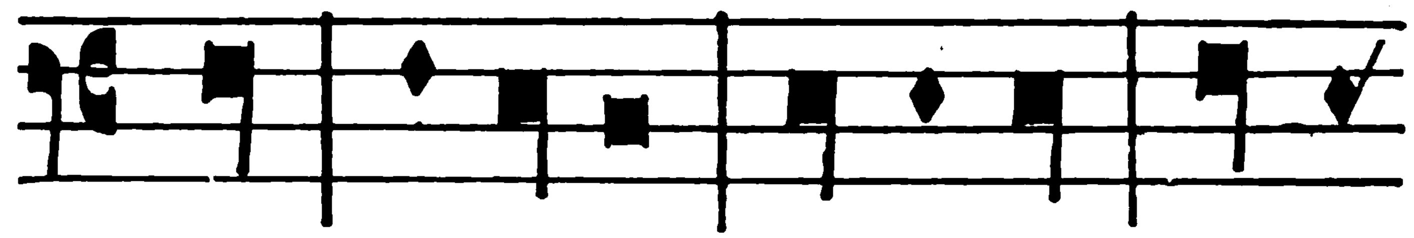
rant Domi na ti ó nes,

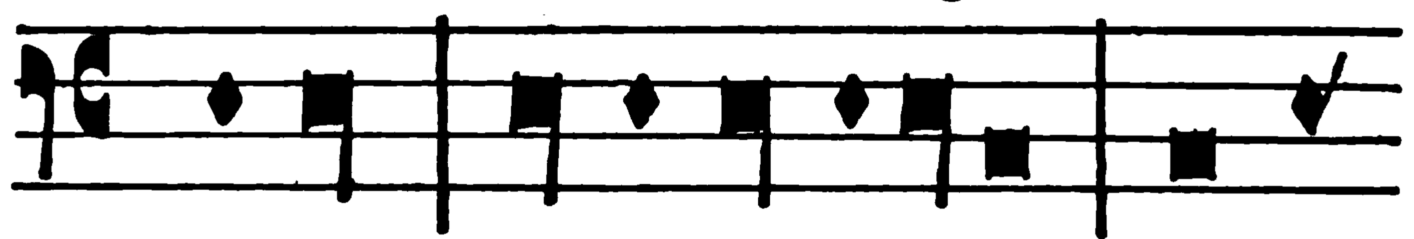
tremunt Po te stá tes. Cœ li

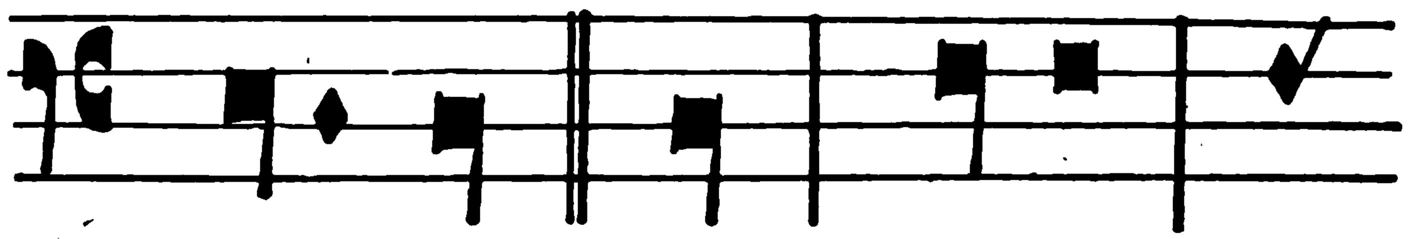
cœ lo rúmque vir tú tes,

ac be á ta Sé raphim, só-

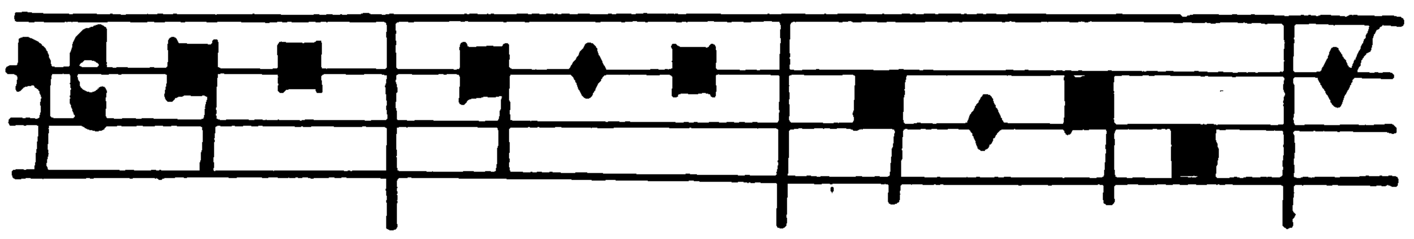
ci a e xul ta ti ó ne con-

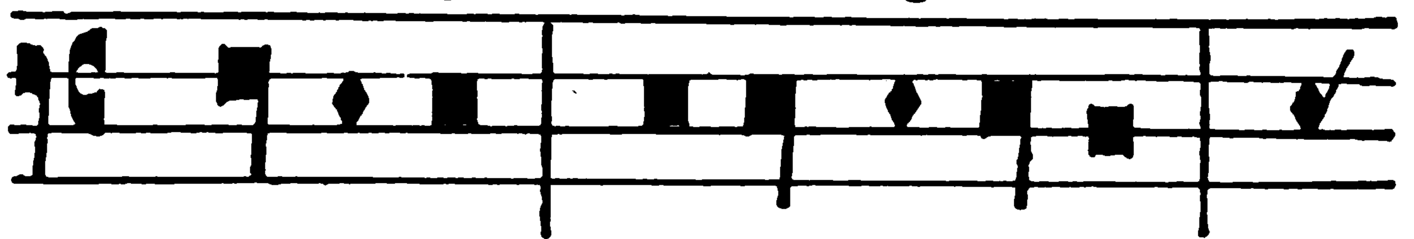
cé le brant. Cum qui bus

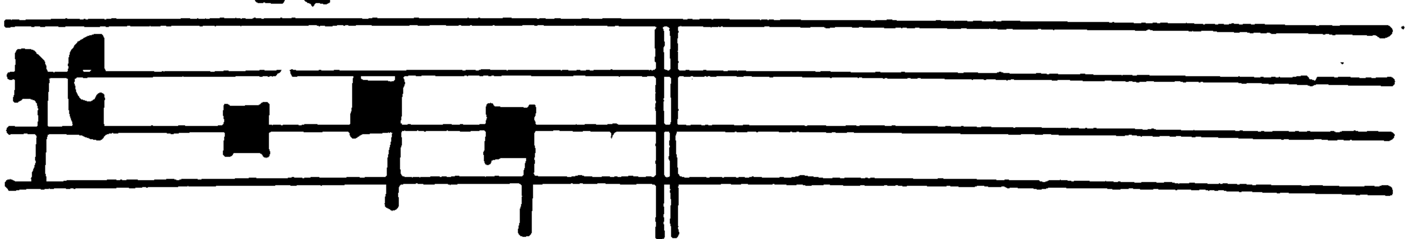
et nostras voces, ut ad-

mít ti jú be as, deprecámur,

súppli ci confes si ó ne

di cén tes.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli et terra glória tua,
Hosánna in excélsis.
Benedíctus qui venit in Nómine Dómini,
Hosánna in excélsis.

CANON MISSAE
PRO DEFUNCTIS.

Sacerdos extendens et jungens manus, elevans ad coelum oculos, et statim demittens, profunde inclinatus ante Altare, manibus super eo positis, dicit:

TE ígitur, clementíssime Pater, per Jesum Christum Fíliũ tuum Dóminũ nostrũ súpplices rogámus ac pétimus, *Osculatur Altare,* uti accépta hábeas, et benedícas, *Jungat manus, deinde signet ter super oblata,* hæc ✠ dona, hæc ✠ múnera, hæc ✠ sancta sacrifícia illibáta, *Extensis manibus prosequitur,* in primis quæ tibi offérimus pro Ecclésia tua sancta cathólica, quam pacificáre, custodíre, adunáre, et régere dignéris toto orbe terrárum, una cum fámulo tuo Papa nostro N. et Antístite nostro N. et *in Imperio Austriaco,* Imperatóre nostro N. et ómnibus orthodóxis, atque cathólicæ et Apostólicæ fidei cultóribus.

Commemor. pro vivis.

MEménto, Dómine, famulórũ, famularúmque tuárum N. et N.

Jungit manus, orat aliquantulum pro quibus orare intendit: deinde manibus extensis proseq.

et ómniũ circumstántiũ, quorum tibi fides cógnita est, et nota devótio: pro quibus tibi offérimus, vel qui tibi ófferũt hoc sacrifíciũ laudis, pro se, suísque ómnibus, pro redemptióne animárum suárũ, pro spe salútis et incolumitátis suæ; tibíque reddunt vota sua ætérno Deo, vivo et vero.

Infra actionem.

COmmunicántes, et memóriã venerántes in pri-

mis gloriósæ semper vírginis Maríæ, genitrícis Dei et Dñi nostri Jesu Christi: sed et beatórum Apostolórum ac Mártyrum tuórum, Petri et Pauli, Andréæ, Jacóbi, Joánnis, Thomæ, Jacóbi, Philíppi, Bartholomæi, Matthæi, Simónis et Thaddæi: Lini, Cleti, Cleméntis, Xysti, Cornélii, Cypriáni, Lauréntii, Chrysógoni, Joánnis et Pauli, Cosmæ et Damiáni, et ómnium Sanctórum tuórum: quorum méritis precibúsque concédas, ut in ómnibus protectiónis tuæ muniámur auxílio. *Jungit manus.* Per eũdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Tenens manus expansas super oblata, dicit:

Hanc ígitur oblatiónem servitútis nostræ, sed et cunctæ famíliæ tuæ, quæsumus Dómine, ut placátus accípias: diésque nostros in tua pace dispónas, atque ab ætérna damnatióne nos éripi, et in electórũ tuórũ júbeas grege numerári. *Jungit manus.* Per Christum Dñm nostrũ. Amen.

Quam oblatiónẽ tu Deus in ómnibus, quæsumus, *Signat ter super oblata,* bene✠díctã, adscrí✠ptam, ra✠tam, rationábilem, acceptabilémque fácere dignéris: *Signat semel super Hostiam, et semel super Calicem:* ut nobis Cor✠pus, et San✠guis fiat dilectíssimi Fílii tui Dñi nostri Jesu Christi.

Qui prídie quam paterétur, *Accipit Hostiam,* accépit panẽ in sanctas ac venerábiles manus suas: *Elevat oculos ad cælum* et elevátis óculis in cælum, ad te Deum Patrem suum omnipoténtem, tibi grátias agens, *Signat super Hostiam,* bene✠díxit, fregit, dedítque discípulis suis, dicens: Ac-

cípite et manducáte ex hoc omnes.

Tenens ambabus manibus Hostiam inter indices et pollices, profert verba consecrationis secrete, distincte, et attente:

Hoc est enim Corpus meum.

Prolatis verbis consecrationis, statim Hostiam consecratam genuflexus adorat: surgit, ostendit populo, reponit super Corporale, iterum adorat: et non disjungit pollices et indices, nisi quando Hostia tractanda est, usque ad ablutionem digitorum.

Tunc detecto Calice dicit:

SImili modo postquam cœnátum est, Ambabus manibus accipit Calicem, **accípiens et hunc præclárum Cálicẽ in sanctas, ac venerábiles manus suas; item tibi grátias agens,** Sinistra tenens Calicem dextera signat super eum, **bene✠díxit, dedítque discípulis suis, dicens: Accípite, et bíbite ex eo omnes.**

Profert verba consecrationis secrete super Calicem, tenens illum parum elevatum.

Hic est enim calix Sánguinis mei, novi et aetérni testaménti: mystérium fídei: qui pro vobis, et pro multis effundétur in remissiónem peccatórum.

Prolatis verbis consecrationis, deponit Calicem super Corporale, et dicens secrete:

Hæc quotiescúmque fecéritis, in mei memóriam faciétis.

Genuflexus adorat, surgit, ostendit populo, deponit, cooperit, et iterum adorat. Deinde disjunctis manibus dicit:

UNde et mémores, Dómine, nos servi tui, sed et plebs tua sancta, ejúsdem Christi Fílii tui Dómini nostri tam beátæ passiónis, necnon et ab ínferis

resurrectiónis, sed et in cælos gloriósæ ascensiónis, offérimus præcláræ majestáti tuæ de tuis donis ac datis,

Jungit manus, et signat ter super Hostiam et Calicem simul, Hóstiã ✠ puram, hóstiam ✠ sanctam, hóstiam ✠ immaculátam, Signat semel super Hostiam, et semel super Calicem, Panem ✠ Sanctũ vitæ ætérnæ, et Cálicem ✠ salútis perpétuæ.

Extensis manibus prosequitur:

SUpra quæ propítio ac seréno vultu respícere dignéris: et accépta habére, sícuti accépta habére dignátus es múnera púeri tui justi Abel, et sacrificiũ Patriárchæ nostri Abrahæ, et quod tibi óbtulit summus sacérdos tuus Melchísedech, sanctũ sacrificium, immaculátam hóstiam.

Profunde inclinatus junctis manibus, et super Altare positis, dicit:

SUpplices te rogámus, omnípotens Deus: jube hæc perférri per manus sancti Angeli tui in sublíme altáre tuum, in conspéctu divínæ majestátis tuæ: ut quotquot ex hac altáris participatióne, sacrosánctum Fílii tui, Jungit manus, et signat semel super Hostiam, et semel super Calicem, Cor ✠ pus, et Sán ✠ guinẽ sumpsérimus, Seipsum signat omni bene ✠ dictióne cælésti, et grátia repleámur. Per eũdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Commemoratio pro defunctis.

MEménto étiam, Dómine, famulórum, famularúmque tuárum N. et N. qui nos præcessérunt cũ signo fidei, et dórmiunt in somno pacis.

Jungit manus, orat aliquantulum pro iis defunctis, pro quibus orare intendit: deinde extensis manibus prosequitur:

Ipsis, Dómine, et ómnibus in Christo quiescéntibus, locum refrigérii, lu-

cis, et pacis ut indúlgeas, deprecámur. Jungit manus, et caput inclinat, dicens: Per eúmdem Christũ Dóminum nostrum. Amen.

Manu dextera percutit sibi pectus, elata parum voce dicens:
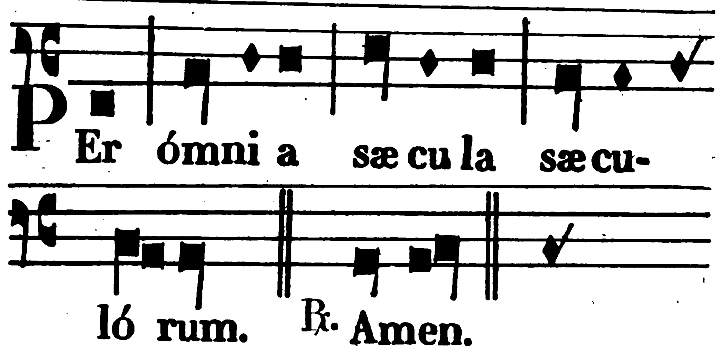
NObis quoque peccatóribus fámulis tuis, de multitúdine miseratiónũ tuárum sperántibus, partem áliquam et societátẽ donáre dignéris cum tuis sanctis Apóstolis et Martyribus: cũ Joánne, Stéphano, Mathía, Bárnaba, Ignátio, Alexándro, Marcellíno, Petro, Felicitáte, Perpétua, Agatha, Lucía, Agnéte, Cæcília, Anastásia, et ómnibus Sanctis tuis: intra quorum nos consórtiũ, non æstimátor mériti, sed véniæ, quæsumus, largítor admítte. Jungit manus Per Christum Dóminum nostrum.

PEr quem hæc ómnia, Dñe, semper bona creas, Signat ter super Hostiam, et Calicem simul dicens: sanctí ✠ ficas, vivífi ✠ cas, bene ✠ dícis, et præstas nobis.
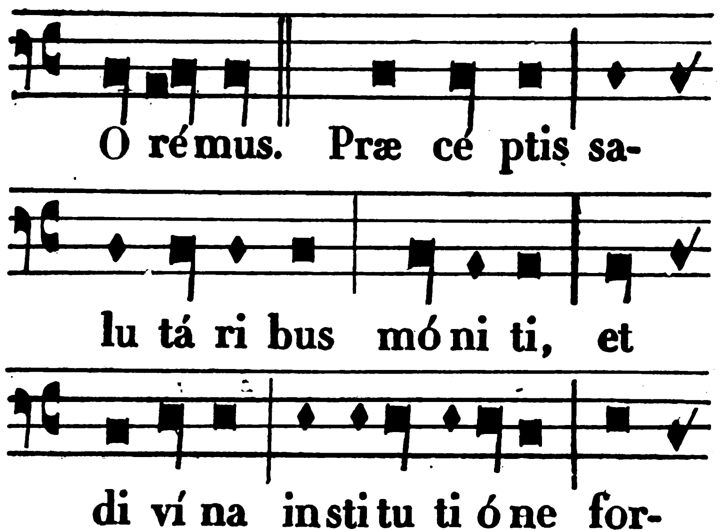
Discooperit Calicem, genuflectit, accipit Sacramentum dextera, tenens sinistra Calicem: signat cum Hostia ter a labio ad labium Calicis, dicens:
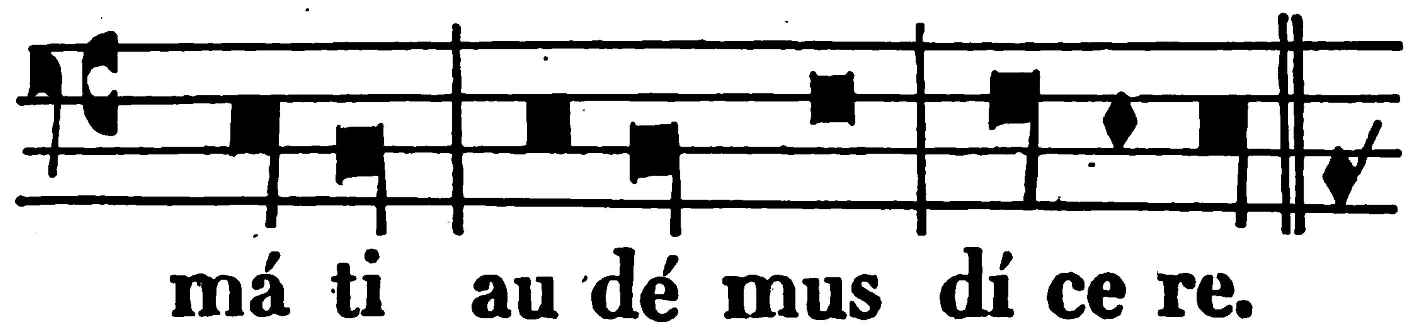
Per ip ✠ sum, et cum ip ✠ so, et in ip ✠ so, Bis signat inter Calicem et pectus, est tibi Deo Patri ✠ omnipoténti, in unitáte Spíritus ✠ sancti, Elevans parum Calicem cum Hostia, dicit; omnis honor et glória.

Reponit Hostiam cooperit Calicem, genuflectit, surgit et dicit:

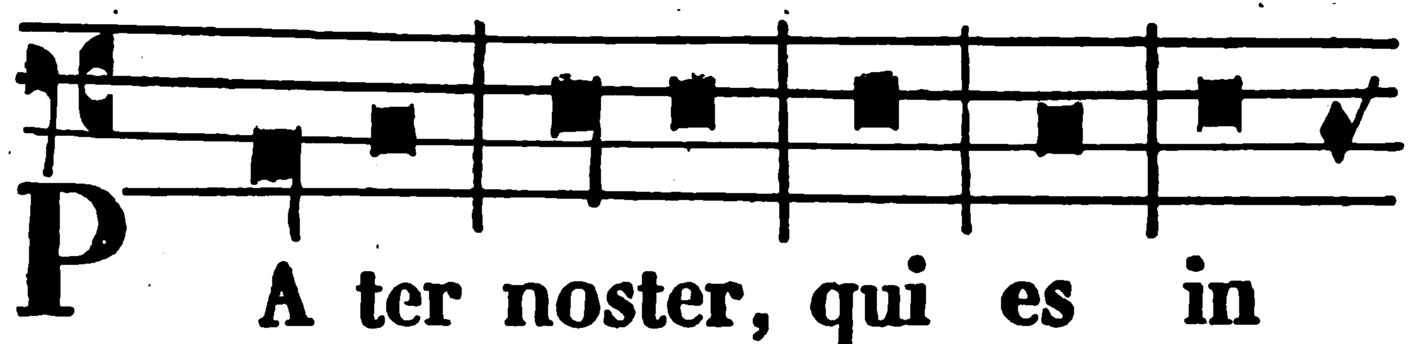

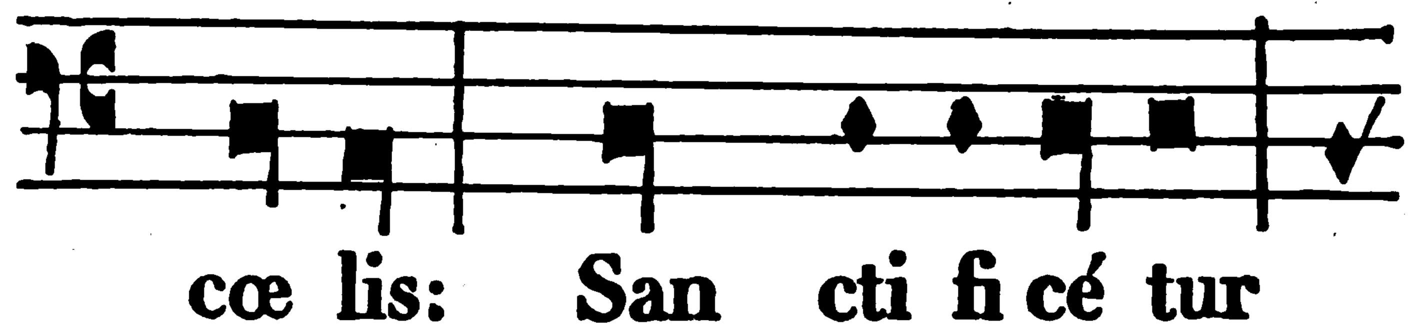
Jungit manus.
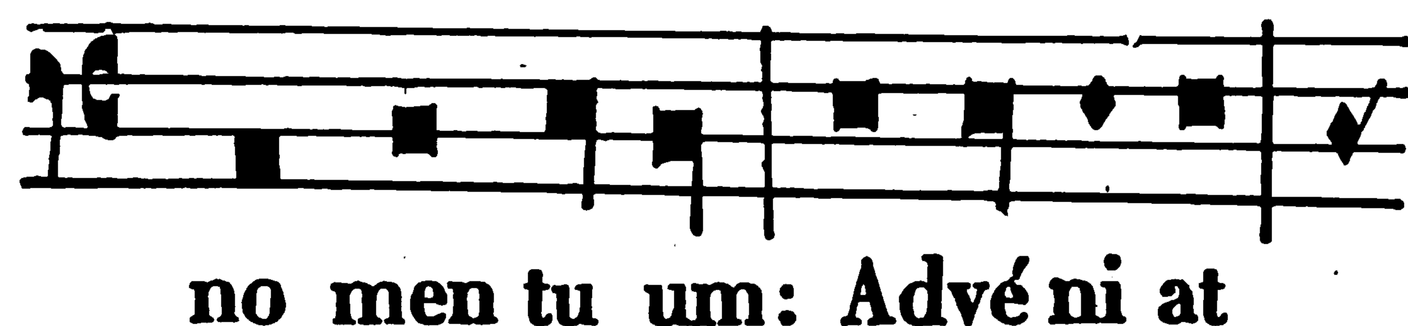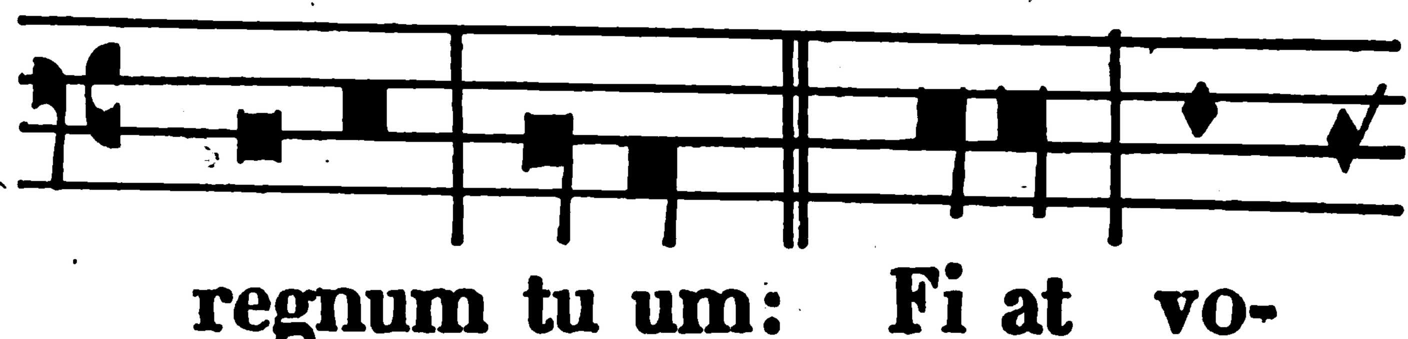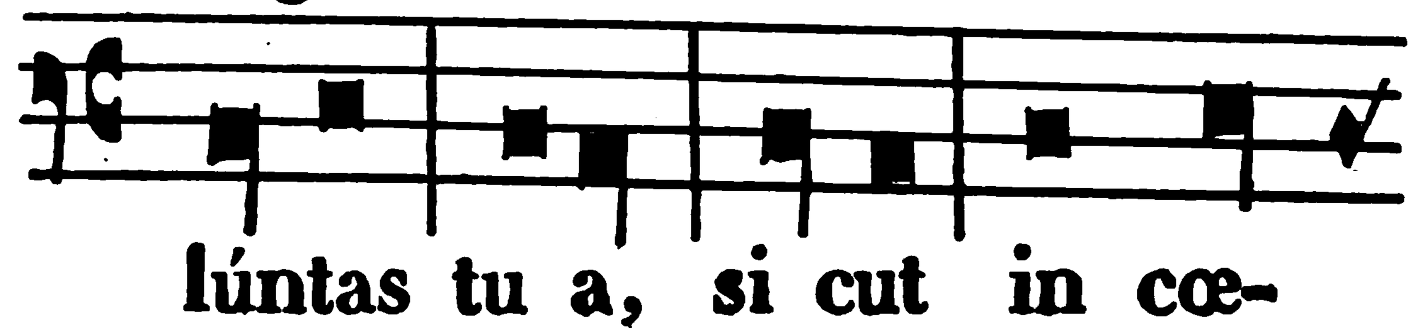

Extendit manus.
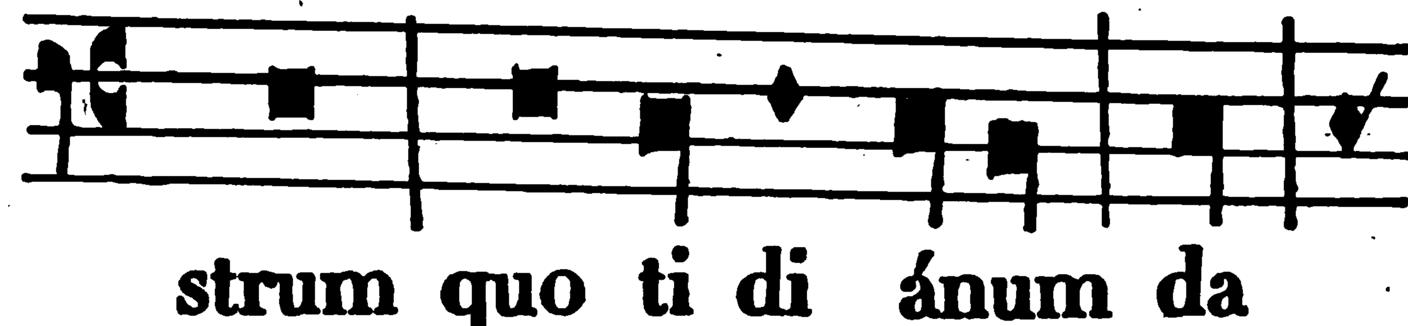

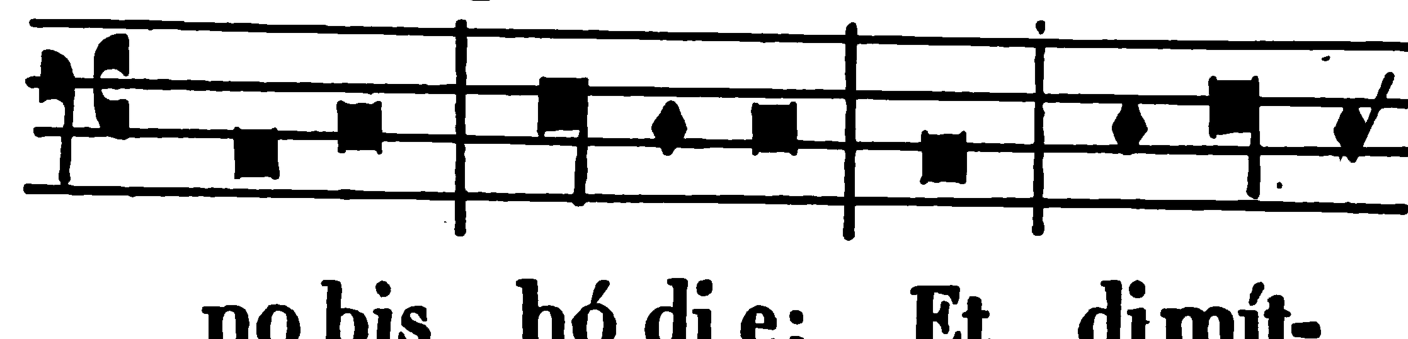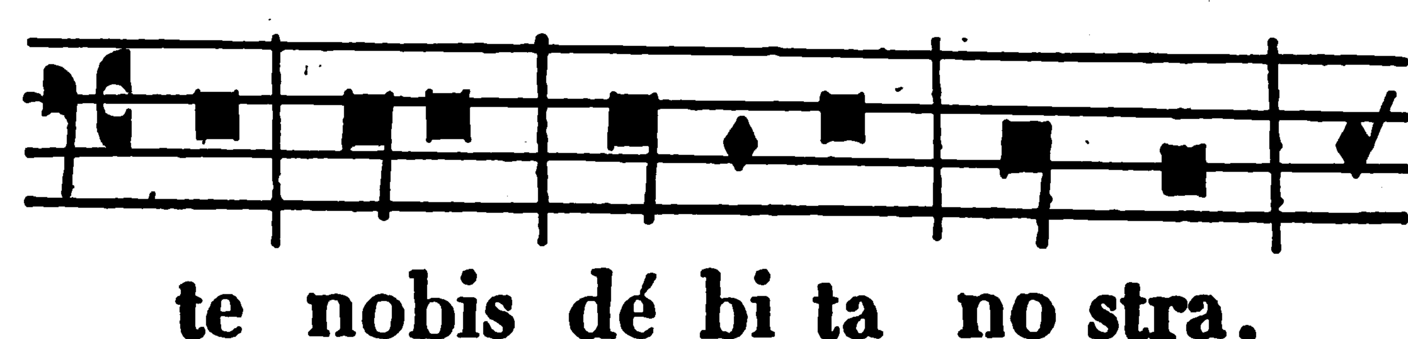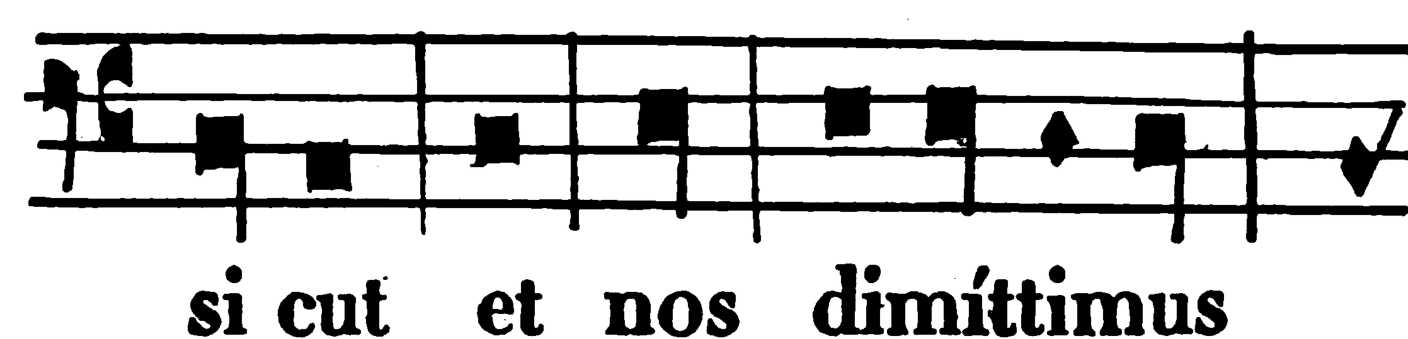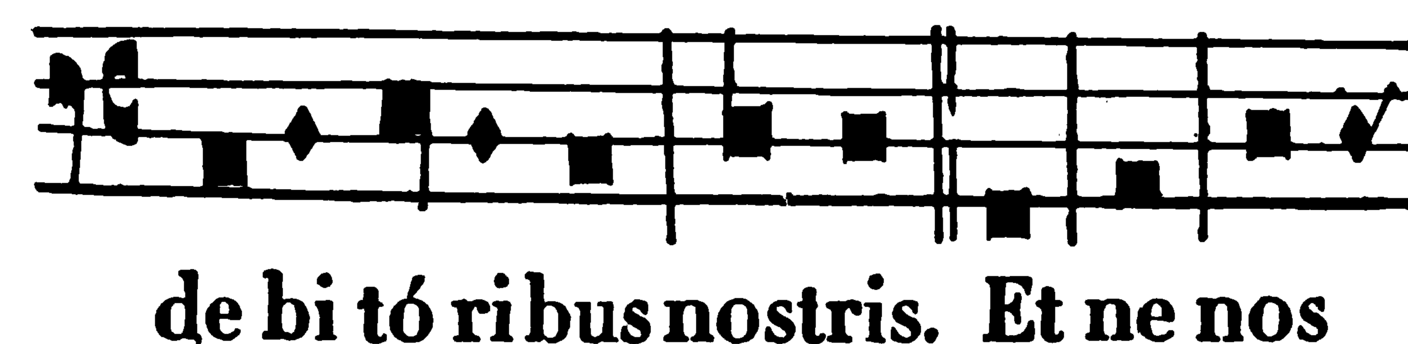

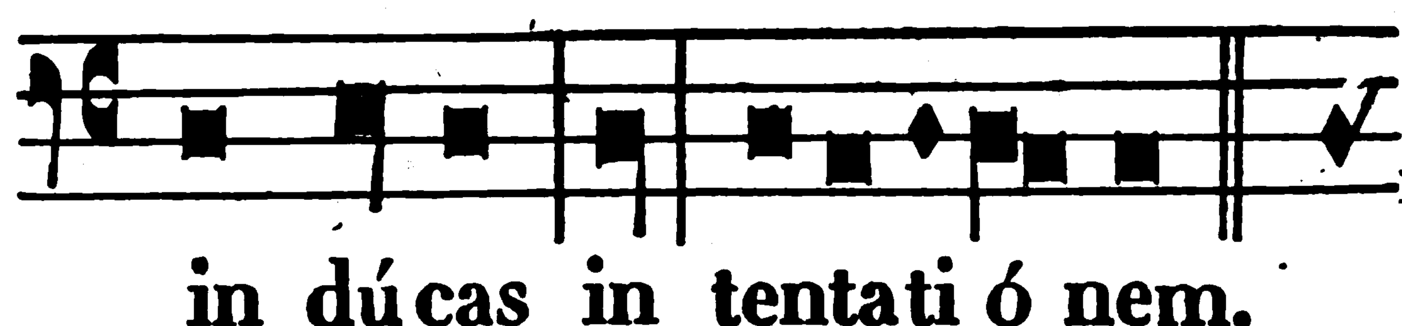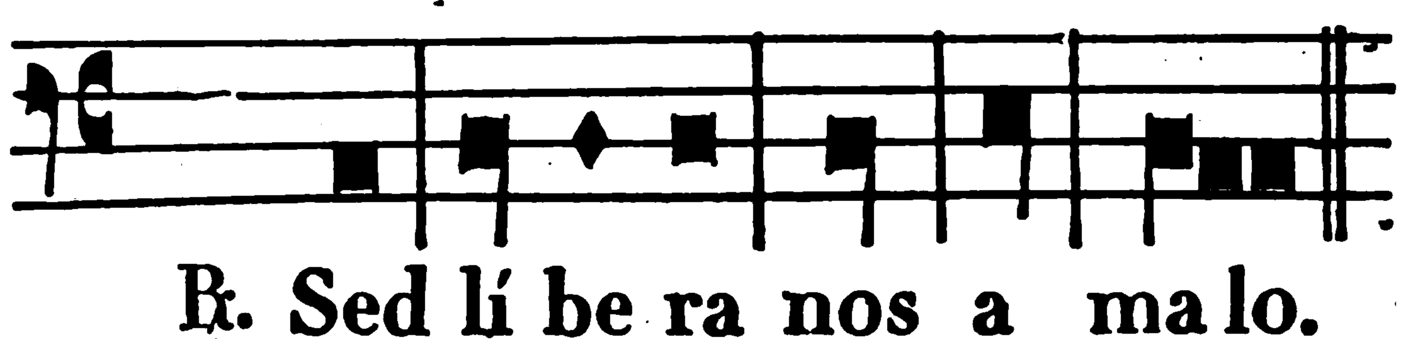

Sacerdos submissa voce dicit **Amen.**

Deinde accipit Patenam inter indicem et medium digitos, et dicit.

Libera nos, quæsumus Dómine, ab ómnibus malis, prætéritis, præséntibus, et futúris: et intercedénte beáta et gloriósa sẽper vírgine Dei genitríce María, cum beátis Apóstolis tuis Petro et Paulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, Signat se cum Patena a fronte ad pectus, et eam osculatur, **da propítius pacẽ in diébus nostris: ut ope misericórdiæ tuæ adjúti, et a peccáto simus semper líberi, et ab omni perturbatióne secúri.**
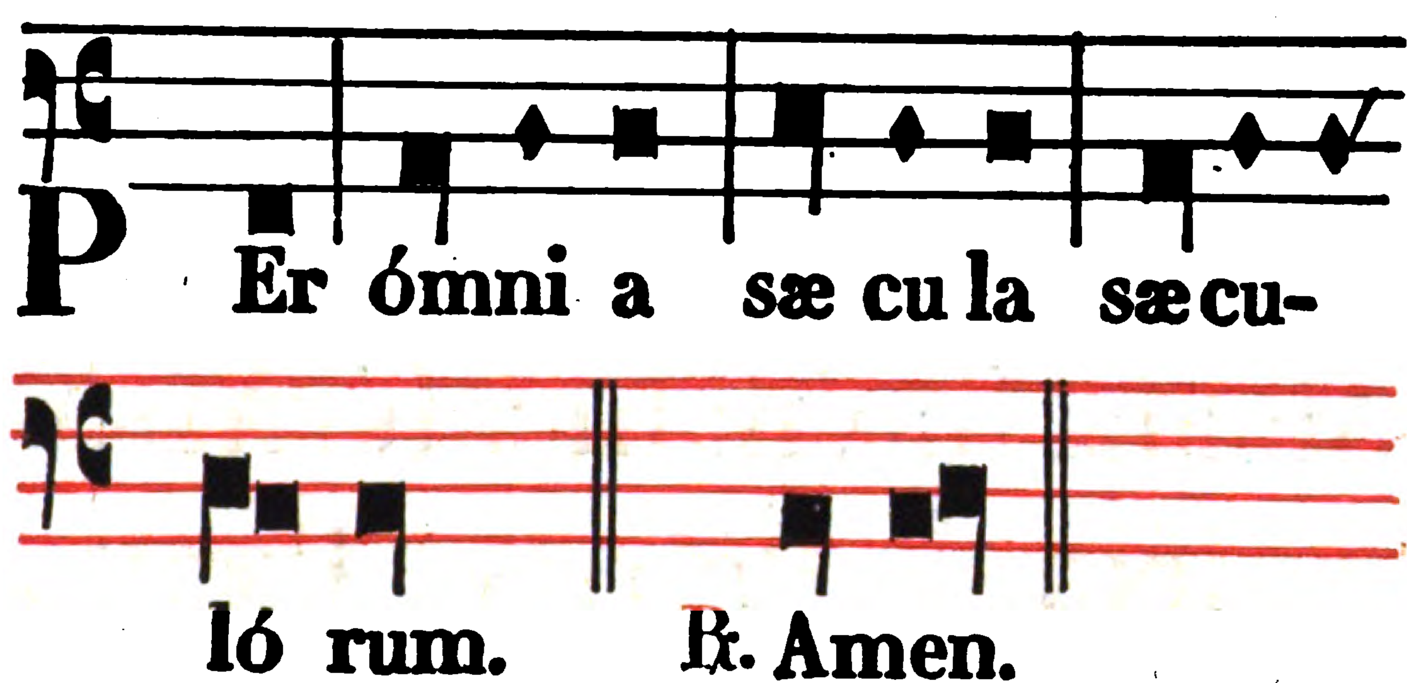
Submittit Patenam Hostiae, discooperit Calicem, genuflectit, surgit, accipit Hostiam, frangit eam super Calicem per medium, dicens:

Per eúmdem Dóminum nostrum Jesum Christũ Fílium tuum,
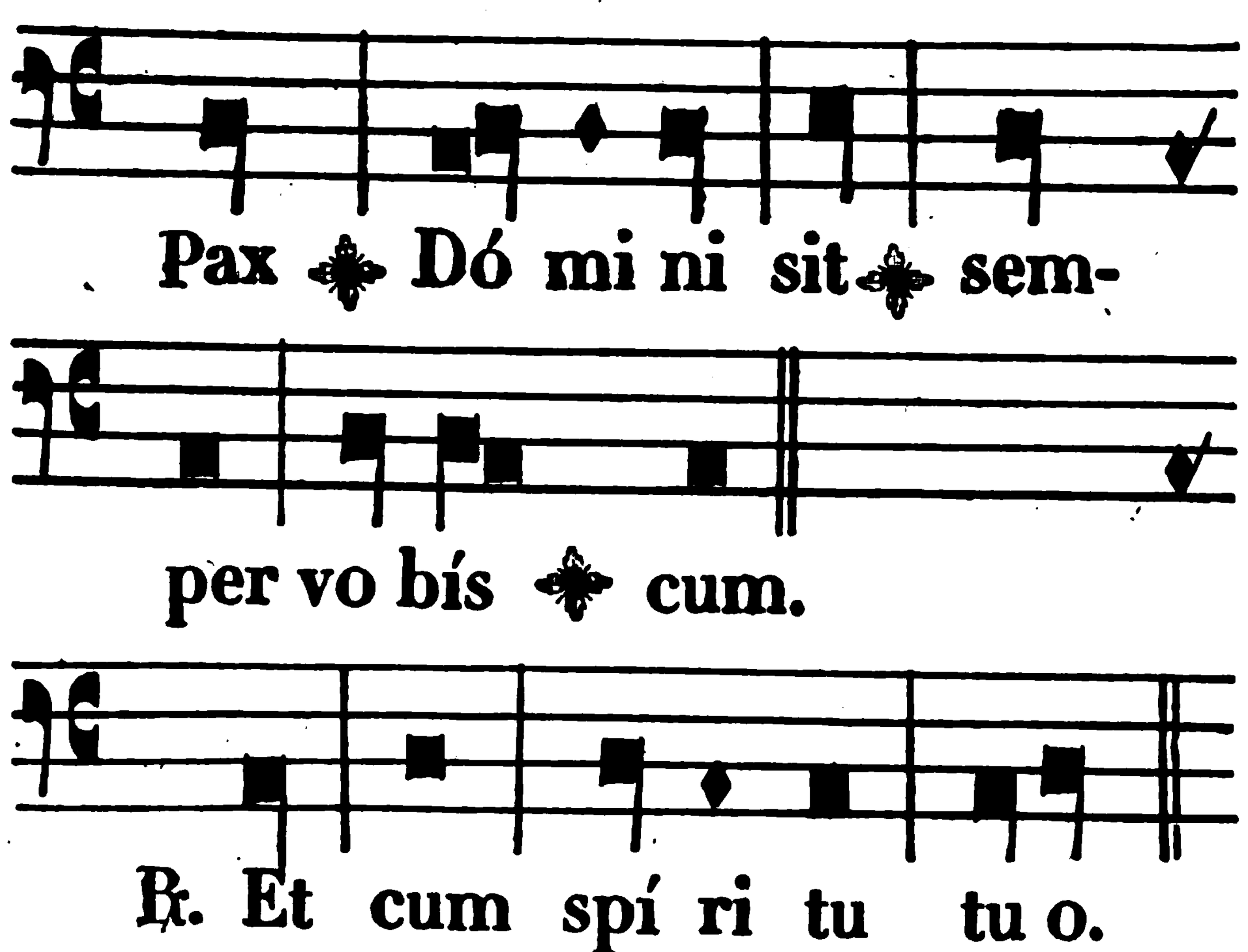
Partem, quae in dextera est, ponit super Patenam. Deinde ex parte, quae in sinistra remansit, frangit particulam, dicens:

Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus,

Aliam mediam partem cum ipsa sinistra ponit super Patenam, et dextera tenens particulam super Calicem, sinistra Calicem, dicit:

Cum ipsa particula signat ter super Calicem, dicens:

Particulam ipsam immittit in Calicem, dicens secrete:

HÆc commíxtio et consecrátio Córporis et Sánguinis Dómini nostri Jesu Christi, fiat accipiéntibus nobis in vitam ætérnam. Amen.

Cooperit Calicem, genuflectit, surgit, et inclinatus Sacramento, junctis manibus,

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona eis réquiem.

Agnus Dei, qui tollís peccáta mundi, dona eis réquiem.

Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, dona eis réquiem sempitérnam.

Deinde junctis manibus super Altare, inclinatus dicit sequentes Orationes.

DOmine Jesu Christe, Fili Dei vivi, qui ex voluntáte Patris, cooperánte Spíritu sãcto, per mortem tuam mundum vivificásti: líbera me per hoc sacrosánctum Corpus, et

Sánguinem tuum, ab ómnibus iniquitátibus meis, et univérsis malis: et fac me tuis semper inhærére mandátis, et a te numquã separári permíttas. Qui cum eódem Deo Patre, et Spíritu sancto vivis et regnas Deus in sæcula sæculórum. Amen.

PErcéptio Córporis tui, Dñe Jesu Christe, quod ego indígnus súmere præsúmo, nõ mihi provéniat in judíciũ et condemnatiónem, sed pro tua pietáte prosit mihi ad tutaméntum mentis et córporis, et ad medélam percipiéndam. Qui vivis et regnas cũ Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Genuflectit, surgit, et dicit:

PAnẽ cæléstẽ accípiam, et nomen Dñi invocábo.

Deinde parum inclinatus, accipit ambas partes Hostiae inter pollicem, et indicem sinistrae manus, et Patenam inter eumdem indicem et medium, et dextera percutiens pectus, elevata aliquantulum voce, dicit ter devote et humiliter.

DOmine, non sũ dignus, ut intres sub tectum meũ: sed tantum dic verbo, et sanábitur ánima mea.

Postea dextera se signans cum Hostia super Patenam, dicit:

COrpus Dñi nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Sumit reverenter ambas partes Hostiae, jungit manus, et quiescit aliquantulum in meditatione sanctissimi Sacramenti. Deinde discooperit Calicem, genuflectit, colligit fragmenta, si quae sint, extergit Patenam super Calicem, interim dicens:

QUid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiã, et nomen Dómini invocábo. Lau-

dans invocábo Dóminũ, et ab inimícis meis salvus ero.

Accipit Calicem manu dextera; et eo se signans, dicit:

SAnguis Dómini nostri Jesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam, Amen.

Sumit totum Sanguinem cum particula. Quo sumpto, si qui sunt communicandi, eos communicet, antequam se purificet. Postea dicit:

QUod ore súmpsimus Dómine, pura mente capiámus: et de múnere tẽporáli fiat nobis remédiũ sempitérnum.

Interim porrigit Calicem ministro, qui infundit in eo parum vini, quo se purificat: deinde prosequitur:

COrpus tuum Dómine, quod sumpsi, et Sánguis, quem potávi, adhæreat viscéribus meis: et præsta, ut in me non remáneat scélerum mácula, quem pura et sancta refecérunt sacraménta. Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum, Amen.

Abluit digitos, extergit, et sumit ablutionem: extergit os, et Calicem, quem operit, et plicato Corporali, collocat in Altari ut prius: deinde proseq. Missam.

Dicto, post ultimam Orationem,

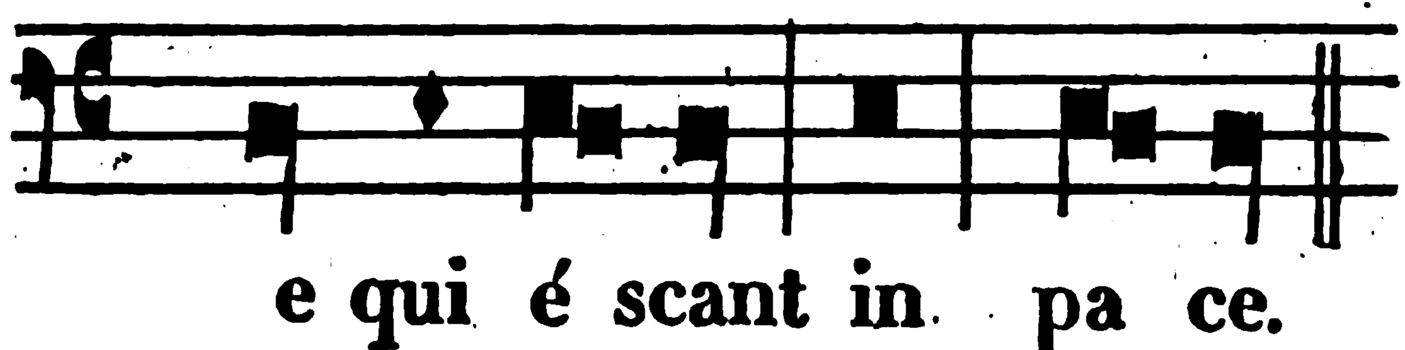
Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Dicit ℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

In Missis solemnibus hoc tono cantatur.

Deinde Sacerdos inclinat se ante medium Altaris, et manibus junctis super illud, dicit:

PLáceat tibi, sancta Trínitas, obséquium servitútis meæ: et præsta, ut sacrifícium, quod óculis tuæ majestátis indígnus óbtuli, tibi sit acceptábi-

le: mihíque, et ómnibus, pro quibus illud óbtuli, sit, te miseránte, propitiábile. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Deinde osculatur Altare, et legit Euangelium sancti Joannis.

Inítium S. Euangélii, secúndum Joánnem.

Joan. I.

IN princípio erat Verbũ, et Verbũ erat apud Deũ, et Deus erat Verbum. Hoc erat in princípio apud Deum. Omnia per ipsum facta sunt, et sine ipso factum est nihil, quod factũ est: in ipso vita erat, et vita erat lux hóminum: et lux in ténebris lucet, et ténebræ eam non comprehendérunt. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, ut omnes créderent per illum. Non erat ille lux, sed ut testimóniũ perhibéret de lúmine. Erat lux vera, quæ illúminat omnem hóminem veniéntẽ in hunc mundum. In mundo erat, et mundus per ipsum factus est, et mundus eum non cognóvit. In própria venit, et sui eum non recepérunt. Quotquot autem recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri, his, qui credunt in nómine ejus: Qui non ex sanguínibus, neque ex voluntáte carnis, neque ex voluntáte viri, sed ex Deo nati sũt. Hic genuflectitur. Et Verbum caro factũ est, et habitávit in nobis: et vídimus glóriam ejus, glóriã quasi unigéniti a Patre, plenum grátiæ et ritátisve.

℟. Deo grátias.

Finito Euangelio S. Joannis, discedens ab Altari, pro gratiarum actione dicit Antiphonam,

Trium puerórum.

cum reliquis, ut habetur infra in fine hujus libri.

MISSAE PROPRIAE
PRO DEFUNCTIS.
IN COMMEMORATIONE
Omnium Fidelium Defunctorum.

Introitus.

REquiē ætérnam dona eis Dñe: et lux perpétua lúceat eis. Psal. 64. Te decet hymnus Deus in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónē meam, ad te omnis caro véniet. Deinde absolute repetitur: Réquiem ætérnam, usque ad Psalmum.

Oratio.

FIdélium Deus ómnium Cónditor, et Redémptor: animábus famulórum famularúmque tuárum, remissiónem cunctórum tríbue peccatórū; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórū. ℟. Amen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. Cor. 15.

FRatres, Ecce mystérium vobis dico: Omnes quidem resurgémus, sed non omnes im̄utábimur. In moménto, in ictu óculi, in novíssima tuba: canet enim tuba, et mórtui resúrgent incorrúpti: et nos im̄utábimur. Opórtet enim corruptíbile hoc indúere incorruptiónem; et mortále hoc indúere immortalitátem. Cum autem mortále hoc indúerit im̄ortalitátem, tunc fiet sermo, qui scriptus est: Absórpta est mors in victória. Ubi est mors victória tua? ubi est mors stímulus tuus? Stímulus autem mortis peccátum est: virtus vero peccáti lex. Deo autē grátias, qui dedit nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Graduale. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Psalm. 111. In memória ætérna erit justus: ab auditióne mala non timébit.

Tractus. Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidéliū defunctórum ab omni vínculo delictórū. ℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis. ℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia.

DIes iræ, dies illa,
Solvet sæclum in favílla:
Teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futúrus,
Quando Judex est ventúrus,
Cuncta stricte discussúrus!
Tuba mirum spargens sonum
Per sepúlchra regiónum,
Coget omnes ante Thronum.
Mors stupébit, et natúra,
Cum resúrget creatúra,
Judicánti responsúra.
Liber scriptus proferétur,
In quo totum continétur,
Unde mundus judicétur.
Judex ergo cum sedébit,
Quidquid latet, apparébit:
Nil inúltum remanébit.
Quid sum miser tunc dictúrus?
Quem patrónum rogatúrus?
Cum vix justus sit secúrus.
Rex treméndæ Majestátis,
Qui salvándos salvas gratis,
Salva me fons pietátis.

Recordáre Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ,
Ne me perdas illa die.
Quærens me sedísti lassus:
Redemísti, crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.
Juste Judex ultiónis,
Donum fac remissiónis
Ante diem ratiónis.
Ingemísco tanquam reus:
Culpa rubet vultus meus,
Supplicánti parce Deus.
Qui Maríam absolvísti,
Et latrónem exaudísti,
Mihi quoque spem dedísti.
Preces meæ non sunt dignæ:
Sed tu bonus fac benígne,
Ne perénni cremer igne.
Inter oves locum præsta,
Et ab hædis me sequéstra,
Státuens in parte dextra.
Confutátis maledíctis,
Flammis ácribus addíctis,
Voca me cum benedíctis.
Oro supplex et acclínis,
Cor contrítum quasi cinis;
Gere curam mei finis.
Lacrymósa dies illa,
Qua resúrget ex favílla
Judicándus homo reus.
Huic ergo parce Deus,
Pie Jesu Dómine,
Dona eis réquiem. Amen.

❁ Sequéntia sācti Euangélii secúndum Joánnem. Joan. 5. d.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Amen, amen dico vobis, quia venit hora, et nunc est, quando mórtui áudient vocem Fílii Dei: et qui audíerint, vivent. Sicut enim Pater habet vitam in semetípso, sic dedit et Fílio habére vitam in semetípso: et potestátem dedit ei judícium fácere, quia Fílius hóminis est. Nolíte mirári hoc, quia venit hora, in qua omnes, qui in monuméntis sunt, áudient vocem Fílii Dei: et procédent, qui bona fecérunt, in resurrectiónem vitæ: qui vero mala egérunt, in resurrectiónem judícii.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus Míchaël repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus. ℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarū hódie memóriam fácimus: fac eas Dómine de morte transíre ad vitā. Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

Secreta.

HOstias, quæsumus Dómine, quas tibi pro animábus famulórū famularúmque tuárum offérimus, propitiátus inténde: ut, quibus fidei Christiánæ méritum contulísti, dones et prœmium. Per Dóminum nostrum.

Communio. Lux ætérna lúceat eis Dómine,* Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es. ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es.

Postcommunio.

ANimábus, quæsumus Dómine, famulórum famularúmque tuárum orátio profíciat supplicántium: ut eas et a peccátis ómnibus éxuas, et tuæ redemptiónis fácias esse partícipes. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Dicto Dóminus vobíscum, dicitur Requiéscant in pace. ℟. Amen. et nón datur benedictio: sed dicto secreto. Pláceat tibi sancta Trínitas, et osculato Altari, legitur Evangeliū sancti Joannis, In princípio erat Verbum, ut moris est.

IN DIE OBITUS,
seu depositionis defuncti.

Introitus.

REquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Psal. 64. Te decet hymnus Deus in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónẽ meam, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam.

Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri sẽper et párcere, te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti: ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finẽ, sed júbeas eam a sanctis Angelis súscipi, et ad pátriam paradísi perdúci; ut, quia in te sperávit et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia ætérna possídeat. Per Dóminum nostrum.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Thessalonicénses 1. Thessal. 4.

FRatres, Nólumus vos ignoráre de dormiéntibus, ut non contristémini, sicut et céteri qui spem non habent. Si enim crédimus, quod Jesus mórtuus est, et resurréxit: ita et Deus eos, qui dormiérunt per Jesum, addúcet cum eo. Hoc enim vobis dícimus in verbo Dómini, quia nos, qui vívimus, qui resídui sumus in advéntum Dómini, non præveniémus eos, qui dormiérunt. Quóniam ipse Dóminus in jussu, et in voce Archángeli, et in tuba Dei descéndet de cœlo: et mórtui, qui in Christo sunt, resúrgent primi. Deínde nos, qui vívimus, qui relínquimur, simul rapiémur cum illis in núbibus óbviam Christo in aëra, et sic semper cum Dómino érimus. Itaque consolámini ínvicem in verbis istis.

Graduale. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Psal. 111. In memória ætérna erit justus: ab auditióne mala non timébit. Tractus. Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidéliũ defunctórum ab omni vínculo delictórum. ℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis. ℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia.

DIes iræ, dies illa,
Solvet sæclum in favílla:
Teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futúrus,
Quando Judex est ventúrus,
Cuncta stricte discussúrus!
Tuba mirum spargens sonum
Per sepúlchra regiónum,
Coget omnes ante Thronum.
Mors stupébit, et natúra,
Cum resúrget creatúra,
Judicánti responsúra.
Liber scriptus proferétur,
In quo totum continétur,
Unde mundus judicétur.
Judex ergo cum sedébit,
Quidquid latet, apparébit:
Nil inúltum remanébit.
Quid sum miser tunc dictúrus?
Quem patrónum rogatúrus?
Cum vix justus sit secúrus.
Rex treméndæ Majestátis,
Qui salvándos salvas gratis,
Salva me fons pietátis.
Recordáre Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ,
Ne me perdas illa die.
Quærens me sedísti lassus:
Redemísti, crucem passus.
Tantus labor non sit cassus.
Juste Judex ultiónis,
Donum fac remissiónis
Ante diem ratiónis.
Ingemísco tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicánti parce Deus.
Qui Maríam absolvísti,

Et latrónem exaudísti,
Mihi quoque spem dedísti.
Preces meæ non sunt dignæ:
Sed tu bonus fac benígne,
Ne perénni cremer igne.
Inter oves locum præsta,
Et ab hædis me sequéstra,
Státuens in parte dextra.
Confutátis maledíctis,
Flammis ácribus addíctis,
Voca me cum benedíctis.
Oro supplex et acclínis,
Cor contrítum quasi cinis;
Gere curam mei finis.
Lacrymósa dies illa,
Qua resúrget ex favílla
Judicándus homo reus.
Huic ergo parce Deus,
Pie Jesu Dómine,
Dona eis réquiem. Amen.

✠ Sequéntia sācti Euangélii secúndum Joánnem. Joan. 11.

IN illo témpore: Dixit Martha ad Jesum: Dómine, si fuísses hic, frater meus non fuísset mórtuus. Sed et nunc scio, quia quæcúmque popósceris a Deo, dabit tibi Deus. Dicit illi Jesus: Resúrget frater tuus. Dicit ei Martha: Scio quia resúrget in resurrectióne in novíssimo die. Dixit ei Jesus: Ego sum resurréctio, et vita: qui credit in me, etiámsi mórtuus fúerit, vivet: et omnis, qui vivit, et credit in me, non moriétur in ætérnum. Credis hoc? Ait illi: Utique Dómine, ego crédidi, quia tu es Christus Fílius Dei vivi, qui in hunc mundum venísti.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed signifer sanctus Míchaël repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus. ℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarū hódie memóriam fácimus: fac eas Dómine de morte transíre ad vitā. Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

Secreta.

PRopitiáre, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui N. pro qua hóstiā laudis tibi immolámus, majestátem tuam supplíciter deprecántes: ut per hæc piæ placatiónis officia, perveníre mereátur ad réquiem sempitérnā. Per Dóminum nostrum.

Communio. Lux ætérna lúceat eis Dómine, * Cum Sanctis tuis in ætérnum quia pius es. ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis.

Postcommunio.

PRæsta, quæsumus omnípotens Deus ut ánima fámuli tui N. quæ hódie de hoc sæculo migrávit, his sacrificiis purgáta, et a peccátis expedíta, indulgéntiam páriter et réquiē cápiat sempitérnam. Per Dóminum.

¶ In die tertio, septimo, et trigesimo depositionis defuncti, dicitur Missa ut supra, exceptis Orationibus, quæ dicuntur ut infra.

Oratio.

QUæsumus Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. cujus depositiónis diē tértium, vel séptimum, vel trigésimū, commemorámus, sanctórū atque electórum tuórum largíri dignéris consórtium: et rorem misericórdiæ tuæ perénnem infúndas. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

MUnera, quæsumus Dómine, quæ tibi pro ánima fámuli tui N. offérimus, placátus inténde, ut remédiis purgáta cœléstibus, in tua pietáte requiéscat. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Postcommunio.

SUscipe, Dómine, preces nostras pro ánima fámuli tui N. ut, si quæ ei máculæ de terrénis contágiis adhæsérunt, remissiónis tuæ misericórdia deleántur. Per Dóminum.

IN ANNIVERSARIO Defunctorum.

Introitus.

REquiem ætérnā dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Psal. 64. Te decet hymnus Deus in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónem meā, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam.

Oratio.

DEus indulgentiárum Dómine, da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum nostrum.

Léctio libri Machabæórum.

2. Machab. 12. g.

IN diébus illis: Vir fortíssimus Judas, facta collatióne, duódecim míllia drachmas argénti misit Jerosólymā offérri pro peccátis mortuórū sacrifícium, bene, et religióse de resurrectióne cógitans. (Nisi enim eos, qui cecíderant, resurrectúros speráret, supérfluum viderétur et vanum oráre pro mórtuis.) Et quia considerábat, quod hi, qui cum pietáte dormitiónem accéperant, óptimam habérent repósitam grátiam. Sancta ergo et salúbris est cogitátio pro defúnctis exoráre, ut a peccátis solvántur.

Graduale. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Psalm. 111. In memória ætérna erit justus: ab auditióne mala nō timébit.

Tractus. Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórum ab omni vínculo delictórum. ℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis. ℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia.

DIes iræ, dies illa,
Solvet sæculum in favilla:
Teste David cum Sibylla.
Quantus tremor est futúrus,
Quando Judex est ventúrus,
Cuncta stricte discussúrus!
Tuba mirum spargens sonum
Per sepúlchra regiónum,
Coget omnes ante Thronum.
Mors stupébit, et natúra,
Cum resúrget creatúra,
Judicánti responsúra.
Liber scriptus proferétur,
In quo totum continétur,
Unde mundus judicétur.
Judex ergo cum sedébit,
Quidquid latet, apparébit:
Nil inúltum remanébit.
Quid sum miser tunc dictúrus?
Quem patrónum rogatúrus?
Cum vix justus sit secúrus.
Rex treméndæ Majestátis,
Qui salvándos salvas gratis,
Salva me fons pietátis.
Recordáre Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ,
Ne me perdas illa die.
Quærens me sedísti lassus:
Redemísti, crucem passus:
Tantus labor non sit cassus.
Juste Judex ultiónis,
Donum fac remissiónis
Ante diem ratiónis.
Ingemísco tanquam reus:
Culpa rubet vultus meus,
Supplicánti parce Deus.
Qui Maríam absolvísti,
Et latrónem exaudísti,
Mihi quoque spem dedísti.
Preces meæ non sunt dignæ:
Sed tu bonus fac benígne,

Ne perénni cremer igne.
Inter oves locum præsta,
Et ab hædis me sequéstra,
Státuens in parte dextra.
Confutátis maledíctis,
Flammis ácribus addíctis,
Voca me cum benedíctis.
Oro supplex et acclínis,
Cor contrítum quasi cinis;
Gere curam mei finis.
Lacrymósa dies illa,
Qua resúrget ex favílla
Judicándus homo reus.
Huic ergo parce Deus,
Pie Jesu Dómine,
Dona eis réquiem. Amen.

✠ Sequéntia sācti Euangélii secúndum Joánnem. Joan. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum, qui venit ad me, non ejíciam foras: quia descéndi de cœlo, non ut fáciam voluntátem meam, sed voluntátem ejus, qui misit me. Hæc est autem volúntas ejus, qui misit me, Patris: ut omne, quod dedit mihi, non perdam ex eo, sed resúscitem illud in novíssimo die. Hæc est autē volúntas Patris mei, qui misit me: ut omnis, qui videt Fílium, et credit in eum, hábeat vitam ætérnam, et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus Míchaël repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus. ℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus: fac eas Dómine de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

Secreta.

PRopitiáre, Dómine, supplicatiónibus nostris, pro animábus famulórum famularúmque tuárum, quorū hódie ánnua dies ágitur, pro quibus tibi offérimus sacrificium laudis: ut eas Sanctórum tuórum consórtio sociáre dignéris. Per Dóminum.

Communio. Lux ætérna lúceat eis Dómine: * Cum Sanctis tuis in ætérnum: qui pius es. ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis.

Postcommunio.

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut ánimæ famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem cōmemorámus, his purgátæ sacrificiis, indulgéntiam páriter et réquiem cápiant sempitérnā. Per Dóminum nostrum.

℣ Si pro uno fiat anniversarium, prædictæ Orationes dicantur in singulari numero.

IN MISSIS
quotidianis Defunctorum.
Introitus.

REquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Psal. 64. Te decet hymnus Deus in Sion, et tibi reddétur votum in Jerúsalem: exáudi oratiónem meā, ad te omnis caro véniet. Réquiem ætérnam.

Pro defunctis Episcopis, seu Sacerdotibus.
Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes, fámulos tuos Pontificáli, seu Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Per Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum.

Pro defunctis Fratribus, Propinquis, et Benefactoribus. Oratio.

DEus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt; beáta María semper Vírgine intercedénte, cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Pro omnibus fidelibus Defunctis.
Oratio.

FIdélium Deus ómnium Cónditor, et Redémptor: animábus famulórum famularúmque tuárum, remissiónem cunctórum tríbue peccatórũ; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórũ. ℞. Amen.

Léctio libri Apocalypsis beáti Joánnis Apóstoli. Apoc. 14.

IN diébus illis: Audívi vocem de cœlo, dicéntem mihi: Scribe: Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur. Amodo jam dicit Spíritus, ut requiéscant a labóribus suis: ópera enim illórum sequúntur illos.

Graduale. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. ℣. Psalm. 111. In memória ætérna erit justus: ab auditióne mala nõ timébit.

Tractus. Absólve, Dómine, ánimas ómnium fidélium defunctórũ ab omni vínculo delictórum. ℣. Et grátia tua illis succurrénte, mereántur evádere judícium ultiónis. ℣. Et lucis ætérnæ beatitúdine pérfrui.

Sequentia ad arbitrium Sacerdotis.

DIes iræ, dies illa,
Solvet sæclum in favílla:
Teste David cum Sibylla,
Quantus tremor est futúrus,
Quando Judex est ventúrus,
Cuncta stricte discussúrus!
Tuba mirum spargens sonum
Per sepúlchra regiónum,
Coget omnes ante Thronum.
Mors stupébit, et natúra,
Cum resúrget creatúra,
Judicánti responsúra.
Liber scriptus proferétur,
In quo totum continétur,
Unde mundus judicétur.
Judex ergo cum sedébit,
Quidquid latet, apparébit:
Nil inúltum remanébit.
Quid sum miser tunc dictúrus?
Quem patrónum rogatúrus?
Cum vix justus sit secúrus.
Rex treméndæ Majestátis,
Qui salvándos salvas gratis,
Salva me fons pietátis.
Recordáre Jesu pie,
Quod sum causa tuæ viæ,
Ne me perdas illa die.
Quærens me sedísti lassus:
Redemísti, crucem passus.
Tantus labor non sit cassus.
Juste Judex ultiónis,
Donum fac remissiónis
Ante diem ratiónis.
Ingemísco tamquam reus:
Culpa rubet vultus meus:
Supplicánti parce Deus.
Qui Maríam absolvísti,
Et latrónem exaudísti,
Mihi quoque spem dedísti.
Preces meæ non sunt dignæ:
Sed tu bonus fac benígne,
Ne perénni cremer igne.
Inter oves locum præsta,
Et ab hædis me sequéstra,
Státuens in parte dextra.
Confutátis maledíctis,
Flammis ácribus addíctis,
Voca me cum benedíctis.
Oro supplex et acclínis,

Cor contrítum quasi cinis;
Gere curam mei finis.
Lacrymósa dies illa,
Qua resúrget ex favílla
Judicándus homo reus.
Huic ergo parce Deus,
Pie Jesu Dómine,
Dona eis réquiem. Amen.

Sequéntia sācti Euangélii secúndum Joánnem. Joán. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum: et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Litigábant ergo Judæi ad ínvicem, dicéntes: Quómodo potest hic nobis carnem suam dare ad manducándum? Dixit ergo eis Jesus: Amen, amen dico vobis: Nisi manducavéritis carnem Fílii hóminis, et bibéritis ejus sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, habet vitam ætérnam: et ego resuscitábo eum in novíssimo die.

Offertorium. Dómine Jesu Christe, Rex glóriæ, líbera ánimas ómnium fidélium defunctórum de pœnis inférni, et de profúndo lacu: líbera eas de ore leónis, ne absórbeat eas tártarus, ne cadant in obscúrum: sed sígnifer sanctus Míchael repræséntet eas in lucem sanctam: * Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus. ℣. Hóstias et preces tibi, Dómine, laudis offérimus: tu súscipe pro animábus illis, quarum hódie memóriam fácimus: fac eas Dómine de morte transíre ad vitam. Quam olim Abrahæ promisísti, et sémini ejus.

Pro defunctis Episcopis, seu Sacerdotibus. Secreta.

SUscipe, Dómine quæsumus, pro animábus famulórum tuórū Pontíficum, seu Sacerdótum, quas offérimus hóstias: ut quibus in hoc sæculo Pontificále, seu Sacerdotále, donásti méritum, in cœlésti regno Sanctórū tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminum nostrum.

Pro defunctis Fratribus, Propinquis, et Benefactoribus. Secreta.

DEus, cujus misericórdiæ non est númerus, súscipe propítius preces humilitátis nostræ: et animábus fratrum, propinquórum, et benefactórum nostrórum, quibus tui nóminis dedísti confessiónem, per hæc Sacraménta salútis nostræ, cunctórum remissiónem tríbue peccatórum.

Pro omnibus fidelibus defunctis. Secreta.

HOstias, quæsumus Dómine, quas tibi pro animábus famulórum famularúmque tuárum offérimus, propitiátus inténde: ut, quibus fídei Christiánæ méritum contulísti, dones et præmium. Per Dóminum nostrum.

Communio. Lux ætérna lúceat eis Dómine: * Cum Sanctis tuis in ætérnum: quia pius es. ℣. Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis. Cum Sanctis tuis.

Pro defunctis Episcopis, seu Sacerdotibus. Postcommunio.

PRosit: quæsumus Dómine, animábus famulórum tuórum Pontíficum, seu Sacerdótum misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia: ut ejus, in quo speravérunt, et credidérunt; ætérnum cápiant, te miseránte, consórtium. Per Dóminum.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus. Postcommunio.

PRæsta, quæsumus omnípotens et miséricors Deus: ut ánimæ fratrū, propinquórum, et benefactórum nostrórum, pro quibus hoc Sacrificium laudis tuæ obtúlimus Majestáti; per

hujus virtútem Sacraménti a peccátis ómnibus expiátæ, lucis perpétuæ, te miseránte, recipiant beatitúdinem.

Pro omnibus fidelibus defunctis.

Postcommunio.

ANimábus, quæsumus Dómine, famulórum famularúmque tuárum orátio proficiat supplicántium: ut eas et a peccátis ómnibus éxuas; et tuæ redemptiónis fácias esse partícipes. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

¶ Epistolæ et Euangelia superius posita in una Missa pro Defunctis, dici possunt etiam in alia Missa similiter pro Defunctis.

ORATIONES DIVERSÆ pro Defunctis.

¶ In die depositionis, et anniversarii Summi Pontificis, dicitur prima Missa ut supra, fol. 17 præter Orationes, quæ dicuntur ut infra.

Oratio.

DEus, qui inter summos Sacerdótes fámulum tuum N. ineffábili tua dispositióne connumerári voluísti: præsta quæsumus; ut qui unigéniti Fílii tui vices in terris gerébat, sanctórū tuórum Pontíficum consórtio perpétuo aggregétur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Secreta.

SUscipe, Dómine, quæsumus, pro ánima fámuli tui N. summi Pontíficis, quas offérimus hóstias: ut cui in hoc sæculo Pontificále donásti méritum; in cœlésti regno Sanctórum tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

PRosit, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui N. sūmi Pontíficis, misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia: ut ejus, in quo sperávit et crédidit, ætérnum cápiat, te miseránte, consórtium. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

¶ Pro defuncto Episcopo dicitur prima Missa, ut supra fol. 17 Orationes vero ut infra.

Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes, fámulum tuum N. Pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

SUscipe, Dómine quæsumus, pro ánima fámuli tui N. Pontíficis, quas offérimus hóstias: ut cui in hoc sæculo Pontificále donásti méritum; in cœlésti regno Sanctórum tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminum.

Postcommunio.

PRosit, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui N. Pontíficis, misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia: ut ejus, in quo sperávit et crédidit; ætérnum cápiat, te miseránte, consórtiū. Per Dóminum nostrum.

Pro Episcopo Cardinali defuncto.

Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes, fámulum tuum N. Epíscopum Cardinálem Pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Secreta.

SUscipe, Dómine quæsumus, pro ánima fámuli tui N. Pontíficis Cardinális, quas offérimus hóstias: ut cui in hoc sæculo Pontificále donásti méritum, in cœlésti regno Sanctórum tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

PRosit, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui N. Pontíficis Cardinális, misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia: ut ejus, in quo sperávit et crédidit; ætérnum cápiat, te miseránte, consórtium. Per Dóminum.

Pro Presbytero Cardinali defuncto.

Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes, fámulum tuum N. Presbyterum Cardinálem sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Secreta.

SUscipe, Dómine quæsumus, pro ánima fámuli tui N. Presbyteri Cardinális, quas offérimus hóstias: ut cui in hoc sæculo sacerdotále donásti méritum; in cœlésti regno Sanctórū tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

PRosit quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui N. Presbyteri Cardinális, misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia: ut ejus, in quo sperávit et crédidit; ætérnum cápiat, te miseránte, consórtium. Per Dóminum.

Pro Diacono Cardinali defuncto.

Oratio.

INclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas; et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Secreta.

ANnue nobis, quæsumus Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. Diáconi Cardinális, hæc prosit oblátio: quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum.

Postcommunio.

ABsólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui N. Diáconi Cardinális, ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória; inter sanctos et eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Dóminum nostrum.

Pro defuncto Sacerdote.

Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos Sacerdótes fámulum tuum N. Sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

SUscipe, Dómine quæsumus, pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quas offérimus hóstias: ut cui in hoc sæculo sacerdotále donásti méritum; in cœlésti regno Sanctórum tuórum júbeas jungi consórtio. Per Dóminū.

Postcommunio.

PRosit, quæsumus Dómine, ánimæ fámuli tui N. Sacerdótis, misericórdiæ tuæ imploráta cleméntia: ut ejus, in quo sperávit et crédidit; ætérnum cápiat, te miseránte, consórtiū. Per Dóminum nostrum.

Si fuerint plures, dicatur ut supra in iv. Missa fol. 21.

Pro defuncto Episcopo, alia Oratio.

DA nobis, Dómine, ut ánimam fámuli tui N. Epíscopi, quam de hujus sæculi eduxísti laborióso certámine, Sanctórum tuórum tríbuas esse consórtem. Per Dóminum.

Secreta.

ANnue nobis, quæsumus Dómine, ut ánimæ fámuli tui N. Epíscopi hæc prosit oblátio: quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

HIs sacrifíciis, quæsumus omnípotens Deus, purgáta ánima fámuli tui N. Epíscopi, ad indulgéntiam, et refrigérium sempitérnum perveníre mereátur. Per Dóminum.

Pro defuncto Sacerdote.

Et possunt dici pro pluribus in numero plurali.

Oratio.

PRæsta, quæsumus Dómine, ut ánima fámuli tui N Sacerdótis, quē

in hoc sæculo commorántem, sacris munéribus decorásti, in cœlésti sede gloriósa semper exúltet. Per Dóminū.

Secreta

SUscipe, Dómine quæsumus, pro ánima fámuli tui N. Sacerdótis, quas offérimus hóstias: ut cui sacerdotále donásti méritū, dones et præmium. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

PRæsta, quæsumus omnípotēs Deus, ut ánimam fámuli tui N. Sacerdótis in congregatióne justórum, ætérnæ beatitúdinis júbeas esse consórtē. Per Dóminum nostrum.

Pro uno Defuncto.

Oratio.

INclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas; et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Secreta.

ANnue nobis, quæsumus Dómine, ut ánimæ fámuli tui hæc prosit oblátio; quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum.

Postcommunio.

ABsólve, quæsumus Dómine, ánimā fámuli tui ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória, inter Sanctos et Eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Dóminum.

Pro una Defuncta.

Oratio.

QUæsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

HIs Sacrifíciis, quæsumus Dómine, ánima fámulæ tuæ a peccátis ómnibus exuátur, sine quibus a culpa nemo liber éxtitit: ut per hæc piæ placatiónis officia, perpétuam misericórdiam consequátur. Per Dóminū.

Postcommunio.

INvéniat, quæsumus Dómine, ánima fámulæ tuæ lucis ætérnæ consórtium: cujus perpétuæ misericórdiæ consecúta est Sacraméntum. Per Dóminum nostrum.

Pro Patre et Matre Sacerdotis.

Oratio.

DEus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; méque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum nostrum.

Secreta.

SUscipe Sacrifícium, Dómine, quod tibi pro animábus patris et matris meæ óffero: eísque gáudium sempitérnum in regióne vivórum concéde; méque cum illis felicitáti Sanctórum conjúnge. Per Dóminum.

Postcommunio.

COeléstis participátio Sacraménti, quæsumus Dómine: animábus patris et matris meæ réquiem et lucē obtíneat perpétuam; méque cum illis grátia tua corónet ætérna. Per Dóminum nostrum.

Si pro Patre tantum, vel Matre tantum, dicitur in singulari.

Oratio.

DEus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter ánimæ Patris mei (vel Matris meæ) ejúsque peccáta dimítte: méque eum (vel eam) in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminū.

Secreta.

SUscipe sacrifícium, Dómine, quod tibi pro ánima Patris mei (vel Matris meæ) óffero: eíque gáudium sempitérnum in regióne vivórum concéde: méque cum illo (vel illa) felicitáti

Sanctórum conjúnge. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

COeléstis participátio sacraménti, quæsumus Dómine, ánimæ Patris mei (vel Matris meæ) réquiem et lucem obtíneat perpétuam: méque cũ illo (vel illa) grátia tua corónet ætérna. Per Dóminum nostrum.

Pro defunctis fratribus, propinquis, et benefactoribus.

Oratio.

DEus, véniæ largítor, et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt; beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per Dóminum.

Secreta.

DEus, cujus, misericórdiæ non est númerus, súscipe propítius preces humilitátis nostræ: et animábus fratrum, propinquórũ, et benefactórum nostrórum, quibus tui nóminis dedísti confessiónem: per hæc sacraménta salútis nostræ, cunctórum remissiónem tríbue peccatórum. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

PRæsta quæsumus omnípotens et misericors Deus: ut ánimæ fratrum, propinquórum, et benefactórũ nostrórum, pro quibus hoc sacrificiũ laudis tuæ obtúlimus majestáti; per hujus virtútem sacraménti a peccátis ómnibus expiátæ, lucis perpétuæ, te miseránte, recípiant beatitúdinem. Per Dóminum nostrum.

Pro his qui in cœmeterio requiescunt.

Oratio.

DEus, cujus miseratióne ánimæ fidélium requiéscunt; fámulis et famulábus tuis, et ómnibus hic et ubíque in Christo quiescéntibus, da propítius véniam peccatórum; ut a cunctis reátibus absolúti, tecum sine fine læténtur. Per eúmdem Dóminũ.

Secreta.

PRo animábus famulórum famularúmque tuárum, et ómnium catholicórum hic et ubíque in Christo dormiéntium, hóstiam, Dómine, súscipe benígnus oblátam: ut hoc sacrifício singulári, vínculis horréndæ mortis exúti, vitam mereántur ætérnam. Per eúmdem Dóminum.

Postcommunio.

DEus, fidélium lumen animárum, adésto supplicatiónibus nostris: et da fámulis et famulábus tuis, quorum córpora hic et ubíque in Christo requiéscunt, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Pro pluribus defunctis.

Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri semper et párcere: propitiáre animábus famulórum famularúmque tuárum, et ómnia eórum peccáta dimítte; ut mortalitátis vínculis absolútæ, transíre mereántur ad vitam. Per Dóminum nostrum Jesum Christum.

Secreta.

ANnue nobis, quæsumus Dómine, ut animábus famulórum famularúmque tuárum hæc prosit oblátio: quam immolándo, totíus mundi tribuísti relaxári delícta. Per Dóminum nostrum.

Postcommunio.

DEus, cui soli competit medicínam præstáre post mortem: præsta quæsumus; ut ánimæ famulórum famularúmque tuárum terrénis exútæ contágiis, in tuæ redemptiónis parte numeréntur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus.

Alia pro pluribus Defunctis.

Oratio.

ANimábus, quæsumus Dómine, famulórum famularúmque tuárum misericórdiam concéde perpétuam: ut eis proficiat in ætérnum, quod in te speravérunt et credidérunt. Per Dóminum nostrum

Secreta.

HIs, Dómine quæsumus, placátus inténde munéribus: et quod ad laudem tui nóminis supplicántes offérimus, ad indulgéntiam proficiat defunctórum. Per Dóminum nostrũ.

Postcommunio.

SUpplices, Dómine, pro animábus famulórum famularúmque tuárum preces effúndimus, obsecrántes: ut quidquid conversatióne contraxérunt humána, et cleménter indúlgeas, et in tuórum sede lætántium constítuas redemptórum. Per Dóminũ nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

RITUS
CELEBRANDI MISSAM PRO DEFUNCTIS.

EXCERPTA EX RUBRICIS GENERALIBUS.

De his, quæ omitt. in Missa pro Defunc.

IN Missa pro Defunctis ante Confessionem non dicitur Psalmus, Judica me Deus; sed pronuntiata Antiphona, Introibo ad Altare Dei, et responso a ministro, Ad Deũ qui lætificat, etc. dicitur, ℣. Adjutoriũ nostrum, et Confessio, cum reliquis ut supra. Cum Celebrans ad Altare incipit Introitum, non signat se, sed manu dextra extensa, facit signum Crucis super librum, quasi aliquem benedicens. Non dicitur Gloria Patri, sed post Psalmum repetitur, Requiem æternam, nec dicitur Gloria in excelsis, nec Alleluja, nec Jube Domine benedicere, nec Dominus sit in corde meo, nec osculatur librũ in fine. Non dicitur Credo, non benedicitur aqua in Calicem fundenda; dicitur tamen Oratio, Deus qui humanæ substantiæ, etc. Cum lavat manus, in fine Psalmi, Lavabo inter innocentes, non dicitur, Gloria Patri. Ad Agnus Dei, non dicitur, Miserere nobis, cujus loco dicitur, Dona eis requiem, nec tertio, Dona nobis pacem, cujus loco dicitur, Dona eis requiem sempiternam, neque percutitur pectus. Non dicitur prima Oratio ante Communionem, scilicet, Dñe Jesu Christe, qui dixisti etc. nec datur Pax. In fine non dicitur, Ite Missa est, nec Benedicamus Dño, sed Requiescant in pace. Et non datur benedictio, sed dicto Placeat, et osculato Altari, dicitur ut supra, In principio erat Verbum, etc. alia omnia ut in aliis Missis.

In Missa solemni non incensatur Altare ad Introitum, et Subdiaconus finita Epistola non osculatur manum Celebrantis, nec benedicitur. Diaconus non petit benedictionem, nec osculatur Celebrantis manum: non tenentur luminaria ad Euangelium, nec portatur incensum, sed duo tantum Acolythi sine candelabris stant unus a dextris, et alter a sinistris Subdiaconi tenentis librum Euangeliorum. Non incensatur liber, nec in fine Celebrans, nec defertur liber Euangeliorum osculandus. Oblata et Altare incensantur ut supra: incensatur solus Celebrans; et non incensantur alii Subdiaconus non tenet Patenam post Celebrantem, sed tempore elevationis Sacramenti genuflexus in cornu Epistolæ illud incensat. Ministri cum aliquid porrigunt Celebranti, in hac Missa non osculantur ejus manum, neque rem quæ porrigitur.

Si distribuendæ sunt candelæ, distribuantur post Epistolam, et accendantur ad Euangelium, ad elevationem Sacramenti, et post Missam, dum fit Absolutio. Si habendus est sermo, habeatur finita Missa ante Absolutionem.

Finita Missa, si facienda est Absolutio, Celebrans retrahit se ad cornu Epistolæ, ubi exuitur Casula, et deposito Manipulo, accipit Pluviale nigrum. Subdiaconus medius inter duos Acolythos cum candelabris accensis, defert Crucem sicut in Processionibus, præcedentibus duobus aliis Acolythis, uno cum Thuribulo et navicula

incensi, alio cum vase aquæ benedictæ et aspersorio; sequitur Celebrans, facta prius Altari reverentia, et Diaconus a sinistris ejus. Subdiaconus cum Cruce sistit se ad pedes tumuli, seu lecticæ mortuorum contra Altare, medius inter dictos Acolythos tenentes luminaria: Celebrans vero ex alia parte in capite loci inter Altare et tumulum, aliquantum versus cornu Epistolæ, ita ut Crucem Subdiaconi respiciat: a sinistris ejus Diaconus, et prope eum duo Acolythi deferentes Thuribulum et vas aquæ benedictæ. Interim cantatur ℟. Libera me Domine, *ut infra, et circa illius finem Celebrans ponit incensum in Thuribulum, benedicens illud more solito, ministrante Diacono naviculam: et finito* Kyrie eleison. *incipit intelligibili voce* Pater noster, *et secrete prosequendo reliqua, accipit aspersorium de manu Diaconi et facta, Altari reverentia, comitante Diacono a dextris, et tenente fimbriam anteriorem Pluvialis, circuiens tumulum, aspergit illum aqua benedicta, ter a parte dextra, et ter a sinistra. Cum transit ante Crucem, profunde inclinat, Diaconus vero genuflectit: postea de manu ejusdem Diaconi accipit Thuribulum; et eodem modo quo asperserat, incensat. Et rediens ad pristinum locum, Diacono tenente librum, junctis manibus dicit:*

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue Dómine ánimam ejus.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

ABsólve, quæsumus Dómine, ánimā fámuli tui ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectiónis glória inter sanctos et eléctos tuos resuscitátus respíret. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Deinde Celebrans faciens Crucem manu dextra super tumulum dicit:

℣. Réquiem ætérnā dona ei Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.

Et dicto per Cantores, Requiéscant in pace. et ℟. Amen. præcedente Cruce redit cum aliis ad Sacristiam.

Si officium fit pro pluribus Defunctis, omnia dicantur in numero plurali.

IN DEPOSITIONE VERO DEFUNCTI.

FInita Missa, Sacerdos deposita casula, seu planeta, et manipulo, accipit pluviale nigri coloris, et Subdiaconus accipit Crucem, et accedit ad feretrum, et se sistit ad caput defuncti cū cruce medius inter Acolythos, seu Ceroferarios cum candelabris et candelis accensis: et omnes alii de Clero veniunt ordinatim in gradu suo cum candelis accensis, et stant in circuitu feretri, tum sequitur Sacerdos cum Diacono, et Assistente, aliisque ministris, et facta reverentia Altari, sistit se contra Crucem ad pedes defuncti, retro astantibus ei a sinistris duobus Acolythis uno cum thuribulo et navicula incensi, altero cum vase aquæ benedictæ et aspersorio, et Acolytho, seu Clerico tenente librum, absolute dicit sequentem Orationem.

NOn intres in judícium cum servo tuo Dómine, quia nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómniū peccatórum ei tribuátur remíssio. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fidei Christiánæ commendat: sed grátia tua illi succurrénte, mereátur evádere judíciū ultiónis, qui dum víveret, insignítus est signáculo sanctæ Trinitátis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Deinde Cantore incipiente, Clerus circumstans cantat sequens Responsorium.

LIbera me Dómine

de mor te æ tér na in

di e il la tremén da:

Quando cœ li mo véndi

sunt et ter ra. Dum véneris

ju di cá re sæ cu lum per

i gnem. ℣. Tre mens fa-

ctus sum ego, et tí meo, dum

di scús si o vé ne rit, atque ven-

tú ra i ra. Quando.

℣. Dies il la dies i ræ,

dies calamitátis et mi séri æ,

di es magna et amára val de.

Dum vé ne ris.

℣. Ré qui em æ tér nam dona

eis Dó mi ne, et lux per-

pé tu a lú ce at e is.

Lí be ra me.

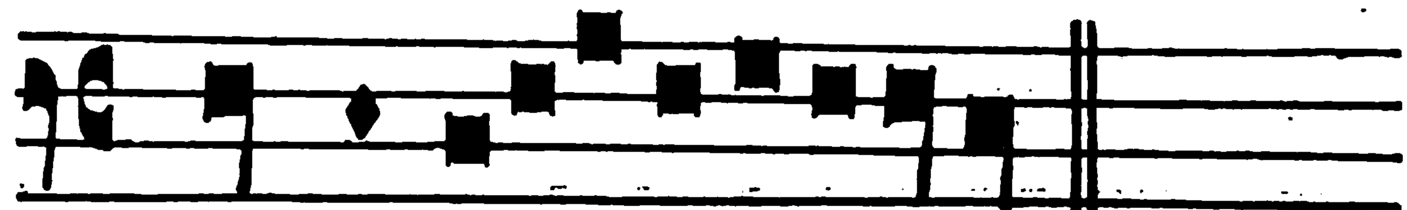
Dum cantatur prædictum Responsorium, Sacerdos, Acolytho, seu Diacono ministrante, accipit incensum de navicula, et ponit in thuribulum: et finito Responsorio, Cantor cum primo Choro dicit:

Ky ri e e lé i son.

Et secundus Chorus respondet:

Chri ste e lé i son.

Deinde omnes simul dicunt:

Mox Sacerdos dicit alta voce, Pater et secreto dicitur ab omnibus, et ipse interim accipit a Diacono, vel Acolytho aspersoriū aquæ benedictæ, et facta profunda inclinatione Cruci quæ est adverso, Diacono, seu ministro genuflectente, et fimbrias pluvialis sublevante: circumiens feretrum (si transit ante Sacramentū, genuflectit) aspergit corpus defuncti, deinde reversus ad locum suum, Diacono ministrante, accipit thuribulū, et eodem modo circuit feretrum, et corpus incensat, ut asperserat: postea reddito thuribulo ei, a quo acceperat, stans in loco suo, Acolytho seu alio ministro tenente librum apertū ante se, dicit:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue Dómine ánimam ejus.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor méus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum Spíritu tuo.

Orémus Oratio.

Deus, cui próprium est, miseréri semper et párcere: te súpplices exorámus pro ánima fámuli tui N. quam hódie de hoc sæculo migráre jussísti, ut non tradas eam in manus inimíci, neque obliviscáris in finem, sed júbeas eam a sanctis Angelis suscipi, et ad pátriam Paradísi perdúci, ut quia in te sperávit, et crédidit, non pœnas inférni sustíneat, sed gáudia sempitérna possídeat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Si defunctus fuerit Sacerdos, in Oratione dicatur pro ánima fámuli tui Sacerdótis quam hódie, etc.

Finita Oratione corpus defertur ad sepulchrum, si tunc deferendum sit, et dum portatur, Clerici cantant Antiphona: In Paradísum, etc. ut in Rituali.

DE OFFICIO FACIENDO

In Exequiis absente corpore defuncti, et in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

Si faciendæ sint exequiæ absente corpore, eo die, quo bene visum fuerit, in ecclesia dicatur Officium mortuorum, cum tribus Nocturnis, et Laudibus, et Antiphonis duplicatis, vel saltem unum Nocturnum, cum tribus Lectionibus et Laudibus et Missa. Post Missam Celebrans deponit manipulum et planetam, accipit pluviale nigri coloris, et præcedentibus Subdiacono cum Cruce et Clero, et duobus Ceroferariis cum luminaribus accensis, et duobus Acolythis, uno cum navicula incensi, et thuribulo, et altero cum vasculo aquæ benedictæ, et aspersorio, et hoc libro, accedit cum Diacono a sinistris ad locum tumuli, et ibi a circumstante Clero cantatur. ℟. Líbera me Dómine, etc. ut supra. Interim ministratur incensum, benedicitur, et imponitur in thuribulum. Postea dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster, etc. et dum secreto dicitur, accipit aspersorium, circuit tumbam aspergens, deinde incensat eodem modo, ut dictum est. Postea dicit:

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. A porta ínferi.
℟. Erue Dómine ánimam ejus.
℣. Réquiescat in pace.
℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo. Orémus.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimā fámuli tui N. vel fámulæ tuæ, ut defúnctus, vel defúncta sæculo tibi vivat: et peccáta, quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Vel dicatur Oratio, quæ dicta est in Missa, vel alia conveniens.

℣. Réquiem ætérnam dona ei Dómine.
℟. Et lux perpétua lúceat ei.
℣. Requiéscat in pace.
℟. Amen.

Si Officium fuerit pro pluribus defunctis, Oratio et versus dicantur in plurali numero, si fuerit mulier, in genere fœminino, si fuerit Sacerdos, vel Episcopus, in Oratione exprimitur nomen dignitatis, etc.

Prædictus autem Officii ritus pro defunctis adultis tam Sacerdotibus et Clericis, quam Sæcularibus et Laicis, servari debet in Officio sepulturæ in die depositionis, sive in die tertio, septimo, trigesimo, et anniversario.

IN VISITATIONE
Sepulchri, vel Cœmeterii.

Líbera me Dómine, etc. vel

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, secúndum magnam misericórdiam tuam.
Et secúndum multitúdinem miseratiónū tuárum, dele iniquitátē meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: et a peccáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: et peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi et malum coram te feci: ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: et in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: incérta, et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium et lætítiā: et exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis: et omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundū crea in me Deus: et spíritū rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projicias me a fácie tua: et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: et spíritu principáli confírma me.
Docébo iníquos vias tuas: et ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: et exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries: et os meū annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísset sacrifícium, dedíssem útique: holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.
Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Réquiem ætérnam, etc.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exáudi vocem meā.
Fiant aures tuæ intendéntes, in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris Dómine: Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: et propter legem tuam sustínui te Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctē, speret Israël in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israël, ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Réquiem ætérnam, etc.
Postea Kyrie eléison, etc. et Oratio ut supra, vel alia pro exigentia officii vel loci.

PRÆPARATIO AD MISSAM.

PRO OPPORTUNITATE SACERDOTIS FACIENDA.

Antiphona. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.
Quæ Antiphona in Festis Duplicibus tantum duplicatur.
Deinde dicantur sequentes Psalmi.

Psalmus 83.

QUam diléctа tabernácula tua Dómine virtútum: concupíscit et deficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum et caro mea: exultavérunt in Deum vivum.
Etenim passer invénit sibi domum: et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua Dómine virtútum: Rex meus, et Deus meus.
Beáti qui hábitant in domo tua Dómine: in sæcula sæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus est auxílium abs te: ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: áuribus pércipe Deus Jacob.
Protéctor noster áspice Deus: et réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis: super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam et veritátem díligit Deus: grátiam et glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos qui ámbulant in innocéntia: Dómine virtútum beátus homo qui sperat in te.
Glória Patri. Psalmus 84.

BEnedixísti Dómine terram tuam: avertísti captivitátem Jacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ: operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam: avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos Deus salutáris noster: et avérte iram tuam a nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis? aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?
Deus tu convérsus vivificábis nos: et plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis Dñe misericórdiam tuam: et salutáre tuum da nobis.
Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: quóniam loquétur pacem in plebem suam;
Et super sanctos suos: et in eos qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia et véritas obviavérunt sibi: justítia et pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: et justítia de cœlo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: et terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit: et ponet in via gressus suos.
Glória Patri. Psalmus 85.

INclína Dómine aurem tuam, et exáudi me: quóniam inops et pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die: lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.
Quóniam tu Dómine suávis, et mitis: et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Auribus pércipe Dómine oratiónem meam: et inténde voci deprecatiónis meæ.
In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: quia exaudísti me.
Non est símilis tui in diis Dómine: et non est secúndum ópera tua.
Omnes gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dómine: et glorificábunt nomen tuum.
Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília: tu es Deus solus.
Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.
Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, et glorificábo nomen tuum in ætérnum.
Quia misericórdia tua magna est super me: et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam, et non proposuérunt te in conspéctu suo.
Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax.
Réspice in me et miserére mei, da impérium tuum púero tuo: et salvum fac filium ancíllæ tuæ.
Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: quóniam tu Dómine adjuvísti me, et consolátus es me.
Glória Patri. Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: ego servus tuus, et filius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: in átriis domus Dómini in médio tui Jerúsalem.
Glória Patri. Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris Dómine: Dñe quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: et propter legem tuam sustínui te Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem, speret Israël in Dño.
Quia apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israël ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri, et Fílio.

Deinde repetitur Antiphona.

Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Postea Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison. Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Ego dixi, Dómine miserére mei.
℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
℣. Convértere Dómine aliquántulum.
℟. Et deprecáre super servos tuos.
℣. Fiat misericórdia tua Dómine super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.
℟. Et sancti tui exúltent.
℣. Ab occúltis meis munda me Dómine.
℟. Et ab aliénis parce servo tuo.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum Spíritu tuo. Orémus.

AUres tuæ pietátis, mitíssime Deus, inclína précibus nostris, et grátia sancti Spíritus illúmina cor nostrum: ut tuis mystériis digne ministráre, téque ætérna charitáte dilígere mereámur.

DEus, cui omne cor patet, et omnis volúntas lóquitur, et quem nullum latet secrétum, purífica per infusiónem sancti Spíritus cogitatiónes cordis nostri: ut te perfécte dilígere, et digne laudáre mereámur.

URe igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum, Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

MEntes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

ADsit nobis, quæsumus Dómine, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

DEus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

COnsciéntias nostras, quæsumus Dómine, visitándo purífica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem. Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum, Amen.

ORATIONES DICENDÆ

Cum Sacerdos induitur Sacerdotalibus Paramentis.

Cum lavat manus, dicat:

DA, Dómine, virtútem mánibus meis ad abstergéndam omnem máculam: ut sine pollutióne mentis et córporis váleam tibi servíre.

Ad Amictum, dum ponitur super caput, dicat:

IMpóne, Dómine, cápiti meo gáleam salútis, ad expugnándos diabólicos incúrsus.

Ad Album, cum ea induitur.

DAálba me, Dómine, et munda cor meum: ut in Sánguine Agni dealbátus, gáudiis pérfruar sempitérnis.

Ad Cingulum, dum se cingit.

PRæcínge me, Dómine, cíngulo puritátis, et extíngue in lumbis meis humórem libídinis: ut máneat in me virtus continéntiæ, et castitátis.

Ad Manipulum, dum inponitur brachio sinistro.

MEreár, Dómine, portáre manípulum fletus et dolóris: ut cum exultatióne recípiam mercédem labóris.

Ad Stolam, dum imponitur collo.

REdde mihi, Dómine, stolam immortalitátis, quam pérdidi in prævaricatióne primi paréntis: et quamvis indígnus accédo ad tuum sacrum mystérium, mérear tamen gáudium sempitérnum.

Ad Casulam, cum assumitur.

DOmine, qui dixísti, Jugum meum suave est, et onus meum leve: fac ut istud portáre sic váleam, quod cónsequar tuam grátiam.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Antiphona. Trium puerórum cantémus hymnum: quem cantábant sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Quæ Antiphona in Festis Duplicibus tantum duplicatur, et tempore Paschali additur in fine Allelúja.

Canticum trium puerorum.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino: laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
Benedícite Angeli Dómini Dómino: benedícite cœli Dño.
Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.
Benedícite sol et luna Dómino: benedícite stellæ cœli Dño.
Benedícite omnis imber et ros Dómino: benedícite omnes spíritus Dei Dómino.
Benedícite ignis et æstus Dómino: benedícite frigus et æstus Dómino.
Benedícite rores et pruína Dño: benedícite gelu et frigus Dño.
Benedícite glácies et nives Dómino: benedícite noctes et dies Dómino.
Benedícite lux et ténebræ Dómino: benedícite fúlgura et nubes Dómino.
Benedícat terra Dñm: laudet et superexáltet eum in sæcula.
Benedícite montes et colles Dómino: benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.
Benedícite fontes Dómino: benedícite mária et flúmina Dño.
Benedícite cete, et ómnia quæ movéntur in aquis, Dómino: benedícite omnes vólucres cœli Dómino.
Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: benedícite filii hóminum Dómino.
Benedícat Israël Dñm: laudet et superexáltet eum in sæcula.
Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: benedícite servi Dómini Dómino.
Benedícite spíritus et ánimæ justórum Dómino: benedícite sancti et húmiles corde Dómino.
Benedícite Ananía, Azaría, Misaël Dómino: laudáte et superexaltáte eum in sæcula.
Benedicámus Patrém et Fílium cum sancto spíritu: laudémus et superexaltémus eum in sæcula.
Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus
Laudáte eum in sono tubæ: laudáte eum in psaltério et cythara.
Laudáte eum in tympano et choro: laudáte eum in chordis et órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus, laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: omnis spíritus laudet Dóminum.
Glória Patri, etc.

Deinde repetitur Antiphona.

Trium puerórum cantémus hymnum: quem cantábant sancti in camino ignis, benedicéntes Dóminum.

Deinde Sacerdos dicit:

Kyrie eléison. Christe eléison.
Kyrie eléison. Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua.
℟. Et sancti tui benedícant tibi.
℣. Exultábunt sancti in glória.
℟. Lætabúntur in cubílibus suis.
℣. Non nobis Dómine, non nobis.
℟. Sed nómini tuo da glóriam.
℣. Dómine exaudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum Spíritu tuo. Orémus.

DEus, qui tribus púeris mitigásti flammas ígnium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

ACtiónes nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

DA nobis, quæsumus Dómine, vitiórum nostrórum flammas extínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

OBSERVANDA

circa Missas privatas defunctorum.

Sacra Rituum Congregatio, ut Rubricæ Missalis inviolate serventur, 5. Aug. 1622. et 30. Aug. 1706. distincte præcepit omnibus et singulis Sacerdotibus, tam sæcularibus quam Regularibus, cujuscumque Ordinis, Congregationis, Societatis, etc. ut imposterum Missas priv. pro defunctis seu de Requiem in duplici nullatenus celebrare audeant. Quod si ex Benefactorum præscripto Missæ hujusmodi celebrandæ incidant in Festum duplex, præcepit eadem S. R. C. ut tunc hæ Missæ minime transferantur in aliam diem non impeditam, ne dilatio animabus suffragia expectantibus detrimentum sit; sed dicantur de Festo currente cum applicatione sacrificii, etiam in altari privilegiato pro defunctis, quæ Missæ perinde suffragantur, ac si celebratæ fuissent de Requiem. Juxta Decret. Sac. Rituum Congr. Anno 1667. 22. Jan.

Imo, ut S. R. C. omnem super hac re dubitationem tolleret, in responsione ad varia dubia sibi proposita, ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi D. Cardinalis Colloredi 10. Junii 1693. declaravit et mandavit, etiam tamquam abusum abolendam esse consuetudinem celebrandi Missas privatas pro defunctis corpore præsente et insepulto, his diebus, in quibus fit de duplici, vel de duplici fieri non potest.

NB. De Missis cantandis, vel uno tantum sacro pro Defuncto præsente dicendo superius non est intelligendum.

Österreichische Nationalbibliothek
+Z155839103
